

■ Невідоме про відомих

«У 1942 році Леонід Кравчук із товаришем наколядували 40 карбованців»

Таке повідомлення за часів німецької окупації опублікувала газета «Волинь». Це була перша згадка у пресі про майбутнього Президента України

с. 8 >>

■ Неймовірна історія

Такі різні і такі щасливі.

ДЮЙМОВОЧКА КАТЯ ЗНАЙШЛА СВОЄ ВЕЛИКЕ КОХАННЯ

У дитинстві дівчина комплексувала через малий зріст, а подорослішала – навчилася себе любити такою, як є

Євгенія СОМОВА

ЗРІСТ – НЕ ЗАВАДА КАР'ЄРИ

Каті Сашук не дають її літ. Ті, хто не знає цієї милої тендітної дівчини, сприймають її за підлітка 11–13 років, адже заввишки юнка – 137 сантиметрів. Така собі Дюймовочка із казки. Свою особливість Катя пов'язує з радіацією, яка накрила Камінь-Каширський район.

Закінчення на с. 22 >>

РЕКЛАМА

КРЕДИТИ ГОТІВКОЮ

▶ до 200 000 грн

м. Луцьк
вул. Б. Хмельницького, 1 А, тел.: (067) 216-44-71
пр-т Соборності, 26, тел.: (067) 405-88-43, (050) 332-09-27

Вартість дзвінків згідно з чинними тарифами оператора.

ЗА КРЕДИТАМИ – В КРЕДИТМАРКЕТ!

0-800-308-707

Дзвінки з номерів національних операторів на території України безкоштовно.

www.KreditMarket.ua

ТОВ «Фінансова Компанія «Центр Фінансових Рішень» ТМ «КредитМаркет»
Львівська Державна Україна від 11.01.2012, серія АБ № 58261.

Вітаємо!

26 січня відзначає своє 60-річчя директор з виробництва ТОВ «Виробниче підприємство «Електросервіс»

Віктор Андрійович ЩЕРБА.

З найкращими побажаннями колектив ТОВ «Виробниче підприємство «Електросервіс» вітає керівника з прекрасним ювілеєм.

Шановний Вікторе Андрійовичу!

Знаємо вас як талановитого і чудового організатора, хорошу і порядну

людину. З цієї нагоди шлемо наші сердечні поздоровлення та букет щирих вітань.

Бажаємо також, щоб ваше життя було світлим і радісним, як цей святковий день. Нехай людська повага і визнання крокують поруч з вами все життя.

*Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі.
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця,
людської поваги.*

*На довгих стежках
вашої ниви
Будьте завжди ви
здорові
й щасливі!*

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 770-770

Вітаємо!

27 січня ювілейний день народження завітає до хорошої людини, люблячого тата, коханого чоловіка

Леоніда Васильовича КАРАБАНА,

жителя села Усичі Луцького району.

Де взяти слова, щоб вдячність передати
За все добро,
за ласку, за любов,
За світ, що нам подарували,
За тепло,
що даруєте знов.
Усе було в житті

*— радість і біди,
Мед солодкий і гіркий полин...
Простіть, як ми робили щось погане,
Хай буде тепер більше гарних і щасливих днів.*

*Боже, Ти живеш над нами,
Тебе благаємо в цей час:
Пошли здоров'я нашому Тату
І збережи його для нас.*

*Прийміть найкращі наші побажання,
Яскравих квітів незабутній цвіт.
Нехай це щире привітання
Звучить ще добру*

*сотню літ.
З любов'ю,
найщирішими
побажаннями
діти, дружина,
рідні та друзі.*

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВА

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ У ВАШОМУ МІСТІ

Керівник - **Анатолій СОВВА**

Приєм за попереднім записом:
30.01 - РАТНЕ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Цифри Факти

● **Ікону Почаївської Божої Матері, яка висіла над вівтарем, викрали злодії з церкви у селі Риковичі, що в Іваничівському районі.** Пропажу виявив священник уранці 23 січня. Зловмисники вирізали образ, а саму рамку залишили на місці. Позолочені предмети, гроші, апаратура у храмі також не зацікавили крадіїв.

● **Голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик посів останнє місце в рейтингу губернаторів за результатами 2017 року, сформованому Комітетом виборців України.** Експерти зазначили, що в області накопичилася значна кількість проблемних питань, які не вдалося повністю вирішити. Серед них – ремонт та будівництво доріг, незаконний видобуток бурштину, вирубка лісів, земельні скандали. Існують і проблеми з подоланням корупції в області. Очолила рейтинг голова Харківської ОДА Юлія Світлична.

● **Волинянка Надія Калуш із селища Колки Маневичького району відзначила столітній ювілей.** Народилася Надія Йосипівна 20 січня 1918 року в багатодітній родині, змалку працювала. Чоловік із фронту не повернувся, тож сама виховувала двох дітей. Більшу частину життя трудилася на місцевому заводі, має чимало нагород. У Надії Йосипівни 6 внуків, 17 правнуків і 9 праправнуків. До слова, цьогоріч ще двом мешканцям Колківської громади виповниться по 100 літ.

● **Дві тисячі разів викликали поліцію лучани за перші три тижні нового року.** За цей час затримали тридцять дев'ять водіїв, які кермували автівкою у стані алкогольного сп'яніння. 11 адмінпротоколів склали на лучан, які виявляли злісну непокору щодо правоохоронців.

● **У зелених мавпочок, які живуть у Луцькому зоопарку, народилося дитинча.** Поповнення у цій родині приматів відбулося 3-й рік поспіль. За попередньою інформацією, це «хлопчик». Він народився ще на початку грудня, але у звіринці вирішили не спішити з повідомленням про це, аби не злякати батьків і маля надмірною увагою відвідувачів.

● **Про відомого співака і композитора В'ячеслава Хурсенка створюють книгу.** За цю справу береться благодійний фонд «Рідна Волинь». Зібрати під однією обкладинкою вірші і пісні талановитого чоловіка, зокрема й ті, які раніше не друкувалися, планувала вдова митця Ольга. «У нас вдома цілий куточок його нагород, фотографій, публікацій, рукописів. Видати їх – моя мрія, і я дуже рада, що знайшлися люди, які реалізують її», – каже жінка.

● **Близько 77 тисяч волинян перенесли ГРВІ з початку епідемічного сезону, що менше рівня минулого року на 21%.** Протягом останнього тижня на гострі респіраторні вірусні інфекції захворіло майже 5 тисяч волинян, втім, перевищення епідемічного порогу в області не зафіксовано. Найбільше випадків захворюваності на грип та ГРВІ зареєстровано у Луцьку, в Камінь-Каширському, Луцькому районах, найменше – в Іваничівському та Рожищенському. Понад 60 % хворих – діти. ■

■ Що віщує небесна канцелярія?

«ВЕСНА БУДЕ ХОЛОДНОЮ, А НА ВЕЛИКДЕНЬ ПОТЕПЛІЄ»

Прогноз погоди від народного синоптика на 2018 рік

Шановні читачі, перш за все хочу подякувати за довіру до моїх передбачень, щоразу стараюся робити їх точнішими. Не забувайте, що справджуються вони на відстані 100–150 км від точки спостереження, а це місто Камінь-Каширський. Завжди намагаюся враховувати помилки минулих літ. Я ніколи не переписую і не коригую свій прогноз на рік, зроблений у січні. Отож коротко про синоптичну картину 2018-го. Зима загалом буде м'якою, але зі сплесками морозів на короткі періоди (3–4 дні). А от перша половина весни видасться досить прохолодною, лише з середини квітня розпочнеться суттєве потепління. Літо трохи зіпсують дощі на початку, але далі погода «розгуляється» до високих температур, особливо в липні. Осінь цього року буде гарною: небагато опадів, приємне співвідношення холодних та теплих днів, зокрема у жовтні. Листопад трохи налякає зимою, але навіть грудень не принесе тривалих холодів, а наприкінці року вже традиційно потепліє. Бажаю, щоб у вас в 2018-му все було на своєму місці, бо і погода відповідатиме своїм порам року майже на сто відсотків!

Володимир ДЕРКАЧ,
народний синоптик

ЛЮТИЙ

Останній місяць зими не буде лютим, але особливого тепла також чекати не варто. Синоптична картина часто змінюватиметься, можна виокремити сталі періоди у 2–3, інколи 4–5 днів. Перша декада лютого буде малосніжною, трохи сильніших опадів слід очікувати лише на початку (1–2 дні). Температура повітря цього відрізка буде комфортною, майже завжди сталий морозець вночі і трохи тепліше вдень, інколи зі знаком «+». Друга декада видасться холоднішою, на її початку та наприкінці прийдуть короткочасні, але сильні морози. Опади будуть помірні. Останній тиждень ще збереже мінусову позначку термометра, але поступово температура буде підніматися, запахне весною, принаймні вдень, однак зима ще нагадає про себе насамкінець декади.

БЕРЕЗЕНЬ

Перші дні будуть по-справжньому весняними, але середина декади виявиться прохолодною, лише наприкінці цього відрізка трохи потепліє. Друга десятиденка дещо холодніша від першої. В цей час зима боротиметься з весною: вночі – «мінус» майже постійно, вдень – вище нуля, опади несильні. Остання декада березня не принесе бажаного тепла, а в останні 5 днів добряче похолодає і варто чекати середнього рівня опадів.

КВІТЕНЬ

На початку місяця знову ж таки дощитиме, температура повітря буде невисокою, лише десь наприкінці декади, приблизно на Великдень, трохи потепліє (1–3 дні). Друга десятиденка теж не при-

Усі Різдвяні свята Володимир Деркач спостерігав за природою.

несе багато тепла, сильні опади на початку (1–2 дні), далі – менше, і температура підніметься. Третя декада ледь не з самого початку принесе теплі дні з маленьким дощиком або й без нього, а от наприкінці квітня злегка похолодає.

ТРАВЕНЬ

Перші дні травня ще будуть досить прохолодні, але потроху температура піднімається, опадів мало. А вже друга декада – набагато тепліша, в окремі дні – просто літо. Остання десятиденка також не розчарує, буде тепло, лише трохи зіпсують картину невеликі короткочасні дощі.

Довідка «Волині-нової»:

Володимир ДЕРКАЧ – підприємець із Камінь-Каширського, який передбачає прогноз погоди на рік за давньою народною методикою. Чоловік спостерігає за природою у період з 25 грудня до 7 січня (від католицького Різдва до православного). Кожен день у зазначеному періоді відповідає за один із місяців й підказує, якої погоди чекати.

ЧЕРВЕНЬ

Літо почнеться з невеликих опадів, які наростатимуть до середини декади, далі на 2 дні погода поліпшиться, а після цього знову задощить ще із більшою силою аж до кінця декади. Початок другої десятиденки – вже без опадів, втім, справжнього літнього тепла як не було, так і не буде. Далі можливі короткочасні дощі. Із середини другої декади сонечко добряче пригріє, але це ще не літня спека. Третьою декади опадів буде дуже мало, збережеться комфортна погода без надмірно високих температур.

ЛИПЕНЬ

Із самого початку місяця температура зростатиме, подекуди буде спекотно, лише під кінець першої декади можливі сильні короткочасні дощі з поривами вітру. Друга декада теж дуже тепла, тільки в середині цього періоду можливий невеликий короткочасний дощ. На останню десятиденку температура трішки знизиться, але суттєво похолодання з дощем прийде наприкінці липня.

СЕРПЕНЬ

Перші дні серпня захопить зниження температури, яке розпочнеться ще наприкінці липня, збережуться невеликі опади, далі трішки потепліє. Друга декада буде мінливою: 1–2 дні – теплі й погожі, і знову 1–2 дні – холодніші, із невеликими опадами. Остання десятиденка не принесе великого тепла, але комфортна погода збережеться.

ВЕРЕСЕНЬ

Початок вересня буде мінливим: очікуються невеликі опади і коливання температури, лише під кінець декади злегка потепліє. Другий відрізок почнеться з теплої, як для вересня, погоди, але наприкінці другої декади прийде похолодання із опадами («жидівські кучки»), хоча не дуже сильними. Третя десятиденка не зігріє нас, збережуться середньої інтенсивності опади.

ЖОВТЕНЬ

Місяць розпочнеться із прохолоди й опадів, хоча не дуже сильних, але до кінця декади погода поліпшиться, і на завершення цього періоду буде комфортно. Друга десятиденка – неоднозначна: погожі дні змінюватимуться на похмуріші за звичної, як для жовтня, температури повітря. На початку третьої декади очікуємо холодних днів, після яких потепліє і прийде бабині літо.

ЛИСТОПАД

На початку першої декади триватимуть погожі дні, а далі прийде похолодання (інколи до «мінуса») з опадами та поривами вітру. Друга декада теж буде прохолодною, лише на початку очікуємо кілька світлих днів, а далі така ж некомфортна погода: вночі – морозець, а інколи опади у вигляді снігу, вітряно (ледь не справжня зима). Останній відрізок листопада на початку буде трішки теплішим, а далі знову – похолодання.

ГРУДЕНЬ

Початок зими буде в міру холодним з невеликими опадами. Дещо знизиться температура (2–3 дні) наприкінці першої декади. У другій десятиденці навпаки потепліє, і ця тенденція зберігатиметься аж до кінця цього відрізка. У середині місяця можливі опади. А от наприкінці другої декади і на початку третьої очікуємо досить різке зниження температури, але нетривале. На зміну морозам знову прийде потепління, яке протримається до кінця року. ■

■ Резонанс

ЛЕХ ВАЛЕНСА ВВАЖАЄ СУЧАСНУ ПОЛЬЩУ ФАШИСТСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ

Тим часом засновник «Газети виборчої» Адам Міхнік політику польської влади називає «путінізацією»

Засновник «Солідарності» і лауреат Нобелівської премії миру Лех Валенса каже, що боровся не за таку Річ Посполиту, яку буде теперішня влада.

■ Василь КІТ

К олишній президент Польщі (1990 — 1995) на своїй сторінці у Twitter написав, що в країні є фашизм і що це «не поодинокі випадки». Таку заяву він зробив після того, як один із телеканалів країни показав сюжет про членів неонацистської групи «Гордість і сучасність»: одягнені у форму вермахту молодики вигукують тости: «За Адольфа Гітлера і нашу Батьківщину, кохану Польщу», також видно торт із мотивами прапора Третього Рейху. «В Польщі є фашизм. Це не поодинокі «інциденти», як то намагаються показати полякам та світу. Качинський (голова керівної партії Польщі «Право і справедливість». — Ред.) мовчить, а Моравецький (прем'єр Польщі. — Ред.) та ПІС замість того, щоб прийняти якесь рішення щодо небезпечної проблеми, тільки про це говорять, у той же час намагаючись стерти мене з історії», — написав Валенса.

Як відомо, легендарний Лех Валенса у сучасній Польщі почувається не дуже комфортно. Його, зокрема, звинувачують у тому, що він співпрацював із комуністичними спецслужбами. Крім цього, лідер ПІС Ярослав Ка-

«Якщо хтось святкує день народження Адольфа Гітлера, людини, яка відповідальна за смерть шести мільйонів польських громадян, то ними негайно має зайнятися прокурор», — заявив Анджей Дуда.

чинський, якому не сподобалось, що Валенса назвав його «психічно нездоровим і невірноважним», подав до суду на екс-президента.

Тим часом учора на телесюжет відреагував і польський президент Анджей Дуда. «Якщо хтось святкує день народження Адольфа Гітлера, людини, яка відповідальна за смерть шести мільйонів польських громадян, то ними негайно має зайнятися прокурор»,

— заявив він. Варто зазначити, що у цій справі польські правоохоронні органи уже затримали п'ятьох осіб.

ДО РЕЧІ

Якщо Лех Валенса бачить у Польщі фашизм, то інший відомий поляк — засновник «Газети виборчої» Адам Міхнік — політику польської влади називає «путінізацією». ■

■ Прямая мова

Павло КЛІМКІН, міністр закордонних справ України, про те, що наші громадяни рятують економіку сусідньої держави:

Інкони поляки говорять про наших співвітчизників як про біженців. Повна нісенітниця. Зараз у Польщі працюють сотні тисяч українців. А притулок за останні два роки отримали тільки 88. Насправді ми рятуємо польську економіку й допомагаємо їй бути конкурентоспроможною.

■ Пульс дня

У ВІННИЦІ ЗНЕСЛИ ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКУ

Чиновники міськради вирішили зробити це у нічний час, аби уникнути сутичок з активістами. На цьому місці взялися встановлювати монумент «Дерево Свободи»

На площі Героїв Небесної сотні, де було погруддя, одразу звели паркан, поряд — ятки для зберігання будівельних інструментів. На місці чергує поліція. Родичі героя Майдану Олександра Капіноса виступили проти використання його імені на новому пам'ятнику. Активіст деякий час жив і працював у Вінниці, вболівав за те, щоб у місті був пам'ятник Тарасові Шевченку. На площі Театральній, яка після Революції гідності називається майданом Небесної сотні, саме під час революційних подій вінничани відкрили бюст Кобзаря. «Його демонтаж є зневагою до поглядів Олександра. Встановлення на цьому місці монумента Небесній сотні для нас є глумлінням над Олександром та його світоглядом», — написала у соцмережі наречена Героя Олена Котляр, додавши копії заяв, які родина передала у Вінницьку міськраду. ■

ГРИВНЯ СТАЛА НАЙБІЛЬШ НЕДООЦІНЄНОЮ ВАЛЮТОЮ

За «індексом Біг Мака» курс української грошової одиниці відносно «зеленого» має становити 8,90 грн, а не 28,86 грн, як зараз

Про це йдеться у свіжому валютному «індексі Біг Мака», який розраховується британським журналом The Economist. Середня ціна гамбургера в Америці в січні 2018 року становила 5,28 долара, а в Китаї він коштував лише 3,17 долара. Таким чином, «індекс Біг Мака» вказує, що юань недооцінений на 40%. В Україні у січні 2018 року цей бутерброд коштував 1,64 долара. Це означає, що гривня недооцінена щодо долара на 69%. ■

РОСІЙСЬКИЙ ПРАПОР — ПІД ЗАБОРОНОЮ НА ОЛІМПІАДІ

У грудні 2017 року Міжнародний олімпійський комітет відсторонив збірну Росії від участі в іграх-2018

«Прапори країн, які не беруть участі в Олімпійських іграх, не дозволені», — повідомляє офіційний сайт організаційного комітету Пхьончхану-2018.

Таким чином, у Південній Кореї «триколон» Кремля буде під забороною, оскільки російські атлети на змаганнях не мають статусу «спортсмени-олімпійці з РФ» і виступають під олімпійським прапором. Днями стало відомо, що МОК не пустить на змагання в Південну Корею одразу кількох лідерів збірної Росії, які виступали на Іграх-2014 у Сочі, де фальсифікувалися допінг-проби.

Олімпіада триватиме з 9 до 25 лютого. ■

ВЕРБЛЮДІВ ВИГНАЛИ З КОНКУРСУ КРАСИ ЧЕРЕЗ... БОТОКС

Тварини постраждали з вини своїх власників, які за допомогою ін'єкцій намагалися підкреслити форми домашніх улюбленців

У Саудівській Аравії зі щорічного конкурсу краси було знято 12 двогорбих. Фестиваль під патронатом короля Абдул-Азіза проходить у передмісті Ер-Ріяда протягом 28 днів і включає в себе перегони, демонстрацію навичок навчання тварин, мистецтво роботи з вовною та інші змагання. Його кульмінацією є вибори «жуйної королеви краси». 57 мільйонів доларів — на такий приз можуть розраховувати від щедрого короля господарі примхливих тварин. Проте журі довідалося, що власники завдяки ботоксу збільшували верблюдам губи, вводили філери в щоки, голови і навіть коліна, щоб облагородити зовнішність. ■

■ Голос народу

«Це знущання над нами, ми відрізані від світу!»

Звертаються до вас жителі Луковичівської сільської ради Іваничівського району, до якої входять Луковичі, Орищі, Бужковичі, з проханням допомогти вирішити проблему автобусного сполучення. Відстань до районного центру Іваничі — 28 кілометрів, до найближчого міста — Володимира-Волинського — 25 кілометрів. Дорога не найкраща, з вибоїнами, але маршрутки їздили

З 2013-го до грудня 2017-го був рейс Луцьк — Орищі до Нововолинська через Володимир-Волинський. Перевізник та власник автобуса Валерій Весняк — нехай Бог послає йому і його родині здоров'я, щастя й удачу. А водій маршрутки Іван Костянтинович Романюк, якого ми всі любимо й лагідно називали Іванком, завоював авторитет своєю добротою, повагою та увагою до пасажирів. Завжди допомагав піднести важкі сумки, подавав руку жінкам, особливо пенсійного віку. Нехай Бог благословляє його.

Ці роки ми жили як у Європі. Все встигали під час поїздки у місто: і гроші зняти в банкоматі, і в лікарню, і за покупками, і довідку взяти в адміністрації. А тепер не доїхати ні в поліклініку, ні на навчання студентам, ні на роботу, ні рідних провідати. Це просто знущання над нами. Ми живі люди, а живемо відрізані від світу. Верніть нам наш рейс! Це прохання мешканців трьох сіл — а це 889 людей, які проживають на території сільської ради.

Левчук В. В., Уляновська С. А., Бойчук М. І., Панасюк Л. Н. — всього 73 підписи. ■

РЕКЛАМА

KENTAVR
надійна техніка

Удосконалений легендарний мотоблок

KENTAVR.UA

- Інноваційний 4-ох ступеневий повітряний фільтр, очищає від пилу на 99%
- Коробка передач зі спрощеним перемиканням пониженої та підвищеної передач
- 2 диски зчеплення
- 3 приводні ремені
- Збільшена ширина коліс -740 мм
- Чавунна кришка картера
- Розширений ЗІП

МБ 1080Д

(0562) 3 44 555 · (099) 23 44 555 · (067) 16 11 000

ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО У СЕЛІ ШЕПЕЛЬ ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ПРАЦІВНИКІВ:

підвожчиків кормів, різноробочих, тракториста на Т-150, сантехніка, електрика, зварювальника.

ЗАРПЛАТА ВИСОКА!

Проживання + харчування безкоштовні!

Детальніше за тел.: 098-944-61-54, 067-334-53-27.

■ Важливо знати

«ДИФТЕРІЯ ПРИЙДЕ ОБОВ'ЯЗКОВО. ЦЕ НЕ КІР — ЦЕ НАБАГАТО ГІРШЕ...»

Відомий лікар-педіатр Євген Комаровський не втомлюється нагадувати, що відмова від щеплень призводить до спалахів небезпечних інфекційних захворювань, які можуть забрати багато людських життів

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

«НАЙСТРАШНІШЕ, КОЛИ ПОЛОВИНА ВАКЦИНУЄТЬСЯ, А ПОЛОВИНА — НІ»

Минулого тижня в. о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун, виступаючи у парламенті під час Години запитань до уряду, заявила, що з початку спалаху кору в Україні померли вже восьмеро людей, і запропонувала посилити відповідальність за відмову від щеплень, як це зроблено в усьому цивілізованому світі.

Ситуація й справді тривожна: протягом перших трьох тижнів нового року в Україні на кір захворіли 2084 людини, з них — 1375 дітей і 709 дорослих. На Волині з моменту спалаху хвороби діагностували її у 45 осіб. І хоча нинішнє підвищення рівня захворюваності фахівці прогнозували давно, нагадуючи, що недуга активізується циклічно — кожні 5 років, заслону їй не створили. Тепер пожинаємо плоди колишніх перебоїв у постачанні вакцин, недовіри до їхньої якості, що змушувала батьків відмовлятися від щеплень.

«Ви навіть зараз не розумієте реальних масштабів того, що відбувається. Тому що, як мінімум, я це гарантую, половина випадків кору в нашій країні в інформаційне поле не потрапляє. Якщо ви думаєте, що у вашому селі, вашому місті все красиво, спокійно, а в Одесі, Києві, Івано-Франківську — погано, то ви помиляєтеся. Достатньо серйозно — всюди», — застерігає Євген Комаровський, який вважає провали з вакцинацією загрозою національній безпеці. Про це популярний дитячий лікар не просто говорить — криком кричить з екранів телевізорів, у соціальних мережах:

«...Ну не треба щепити дітей, і тоді ми будемо платити ціну: кожна дитина буде хворіти на кір, одна з 1000 буде помирає і ще 2–3 отримають ускладнення — менінгоенцефаліт, сліпоту та інші. Та є й інший варіант — людство може вакцинуватися. І кір просто зникає з тієї країни, де люди вакцинуються, бо у всіх є імунітет. Найстрашніша, найбільш незручна ситуація виникає тоді, коли суспільство приймає рішення вакцинуватися, але половина людей щепиться, а половина — ні. До чого це призводить? Це призводить до того, що хворіти починають дорослі. Тобто, якщо не вакцинується ніхто, то з вірусом люди зустрічаються в дитинстві. Коли вакцинується половина, тоді ціна кору багатократно зростає — дорослі починають помирає... Щоб добитися оптимального результату, щепитися має не менше 90 відсотків, ідеальний варіант — 95–98 відсотків усіх жителів. Тоді вірусу буде ніде циркулювати», — пояснює лікар Комаровський.

В екстреному порядку Міністерство охорони здоров'я взялося виправляти ситуацію з вакцинацією. Уже й показник охоплених щепленнями проти кору зріс по Україні з 45 до 88 відсотків. В області на кінець минулого року вакциновано 87 відсотків немовлят і 82 відсотки шестирічок. При всіх огріхах медичної статистики прогрес помітити кожен, хто останнім часом відвідував дитячі поліклініки. Навіть ті батьки, які раніше категорично були проти щеплень, тепер «капітулюють», налякани чутками, що їхніх чад не приймуть не тільки до дитсадка, а й до школи. З'явилася й інфор-

«На препарати для порятунку пацієнтів з небезпечними інфекційними захворюваннями на 2018 рік виділено з бюджету 40,2 мільйона гривень, але, як у нас заведено, чиновники забезпечувати ними лікарні не поспішають — кажуть, іде «планування закупівель»».

мація про те, що підробка довідок про щеплення в Україні тягне за собою кримінальну відповідальність — до 8 років ув'язнення. У приклад також ставлять Німеччину, де, приміром, відмова від вакцинації дитини карається штрафом у 2500 євро.

Усе це й спричинило «бум» у поліклініках. Кажуть, подекуди навіть не встигають доставляти необхідну кількість вакцин проти кору. Хоч у МОЗ запевняють: її є достатньо, на місцях скаржаться на дефіцит.

«СУСПІЛЬСТВО ВИМАГАЄ ТРУПІВ, БЕЗ ЦЬОГО ВОНО НЕ ГОТОВЕ ВІРИТИ...»

«Кір — це розминка, квіточка, буде гірше. І кір видається солодкою ягодою на тортіку, а тортік — це дифтерія, і з нею не все так просто, — гірко констатує Євген Комаровський. — З кором усе простіше: ви один раз зробили щеплення і у вас вже на 80–85 відсотків є захисні антитіла. Аби мати імунітет від дифтерії, треба щепитися три рази підірід як мінімум, потім ще раз через рік і тоді кожні 10 років вакцинуватися. Тому швидко виробити імунітет проти дифтерії не вдасться. Ви повинні знати, що ця недуга забирає не одного на 1000 осіб. При дифтерії без сироватки помирає половина хворих, з сироваткою в найкращих клініках світу 10–15 відсотків, тобто кожний десятий помирає»...

Відомо, що під час останньої епідемії дифтерії в Україні (1991–1998) захворіло близько 20 тисяч людей, 696 із них врятувати не змогли. Тепер жертв може бути значно більше, адже в останні роки ситуація з вакцинацією катастрофічно загрозлива. Індійський препарат АКДП викликав масові нарікання батьків з приводу того, що малеча погано почувалася після щеплень. У результаті — рівень імунізації дітей дуже низький, а про дорослих — і говорити нічого. Хто й коли нам нагадував, що кожні 10 років

треба вакцинуватися від дифтерії?

Тепер нарешті спохопилися. МОЗ повідомляє, що «щеплення дітям можна зробити безплатно цільноклітинною вакциною проти кашлюку, дифтерії та правцю (АКДП), також є і безкоштовна вакцина для профілактики дифтерії та правцю (АДП) й вакцина для профілактики дифтерії та правцю зі зменшеним вмістом антигену (АДП-М), яку застосовують для дорослих». Медики пояснюють, що можуть виникати реакції, проте ризик померти від дифтерії набагато вищий, ніж небезпека серйозної реакції на вакцину. Побічні ефекти, такі, як болісні відчуття і припухлість у місці ін'єкції або невелике підвищення температури, — це звичайне явище, — переконують фахівці.

Вірити цьому чи ні — вирішувати вам. Незважаючи на грізні прогнози, дехто вважає, що паніку нагнітають штучно, бо, мовляв, закінчується термін придатності закуплених вакцин. У Євгена Комаровського думка інша: «Суспільство вимагає трупів, без цього воно не готове вірити».

Сподіватися можна хіба що на Бога. Бо як відомо, і з протидифтерійною сироваткою в країні сутужно. 900 доз її, які як гуманітарну допомогу Україна отримала з Індії наприкінці 2017 року, проблеми не вирішать. На препарати для порятунку пацієнтів з небезпечними інфекційними захворюваннями на 2018 рік виділено з бюджету 40,2 мільйона гривень, але, як у нас заведено, чиновники забезпечувати ними лікарні не поспішають — кажуть, іде «планування закупівель». Такий стан речей змушує задуматися і скептиків, і противників щеплень.

— Захист від дифтерії — завдання першочергової ваги. У нас в області є достатньо вакцин АКДП, головне, щоб люди зрозуміли, наскільки це важливо, — підсумовує головний педіатр управління охорони здоров'я облдержадміністрації Людмила Рожко. ■

НОВИНИ / КРАЮ

ВИСОКІ НАГОРОДИ З НАГОДИ ДНЯ СОБОРНОСТІ

За значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення, багаторічну сумлінну працю троє волинян згідно з указом Президента України удостоєні високих відзнак

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Орденем «За заслуги» III ступеня нагороджено Павла Боснюка — начальника Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Небесної сотні, княгині Ольги III ступеня — Надію Бельську — завідувача Нововолинського дошкільного навчального закладу № 6 Нововолинської міської ради. Почесне звання «Заслужений працівник культури України» присвоєно Олені Козачук — керівниці зразкового аматорського ансамблю танцю «Волиняночка» комунального закладу «Палац культури міста Луцька». ■

НЕБЕЗПЕЧНІ ЗАБАВИ ПРИЗВЕЛИ ДО КАЛІЦТВА

Позавчора у Луцьку 18-річний хлопець впав із даху п'ятиповерхівки на вулиці Митрополита Андрея Шептицького

Марина ЛУГОВА

Сталося це, як повідомили у центрі комунікації поліції Волині, за місцем проживання потерпілого. Із множинними травмами, зокрема грудної клітки, органів черевної порожнини, переломом кісток тазу, він був госпіталізований в реанімаційне відділення Луцької міської клінічної лікарні. За попередньою версією правоохоронців, сталося це через необережність юнака, який грався на даху у сніжки.

Відомості внесені до журналу Єдиного державного реєстру. Проводиться перевірка, після чого стане остаточно зрозуміло, що це було, — небережність чи спроба самогубства через нещасливе кохання (і така є версія). ■

САМ СЕБЕ ПІДСТРЕЛИВ

Під час полювання чоловік випадково поранив себе у ногу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Як повідомили у секторі комунікації поліції Волині, нещасний випадок стався у лісовому масиві поблизу села Молодівка Турійського району. 53-річний ковельчанин, пробираючись через хащі, вистрілював з необережності із гладкоствольної рушниці собі у праву ногу. Потерпілого госпіталізували у Турійську центральну районну лікарню.

Відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 128 Кримінального кодексу України (йдеться про необережне тяжке або середньої тяжкості тілесне ушкодження). Триває перевірка. ■

ПОПРОЩАВСЯ З ВОЛЕЮ НАДОВГО

Прокурори Луцької місцевої прокуратури підтримали публічне обвинувачення у кримінальному провадженні про розбій, вчинений 29-річним жителем обласного центру

Наталія МУРАХЕВИЧ

Ще сталося ще 8 березня 2016 року. Раніше судимий чоловік разом зі спільником на території товариства «Луцькпластмас» напали на логіста однієї з фірм, які знаходяться в приміщенні підприємства, і, ударивши його дерев'яною палицею, заволоділи грошима, у якому було понад 33 тисячі гривень. Невдовзі зловмисника затримали правоохоронці, його участь у розбійному нападі було беззаперечно доведено зібраними у ході розслідування доказами.

Луцький міськрайонний суд визнав чоловіка винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 187 Кримінального кодексу України, та призначив йому покарання у вигляді 8 років та 6 місяців позбавлення волі з конфіскацією майна. Його спільник перебуває в розшуку. ■

■ А ви як думаєте?

«Коли почали вмирати нещеплені, вчорашні відмовники побігли до поліклінік — і тепер звинувачують медиків з приводу черг...»

Чи підтримали б ви категоричну заборону відвідувати навчальні заклади невакцинованим дітям?

Володимир КАРПУК,
заслужений лікар
України, народний
депутат України V та VI
скликань (м. Луцьк):

— Я був членом депутатської комісії, яка ще у 2007 році розглядала випадок смерті після вакцинації, і пам'ятаю, яка тоді йшла боротьба між тими, хто агітував проти вакцин, і тими, хто переконував у їхній потрібності. І уявіть: лише за місяць ми нарахували 2500 публікацій проти щеплень! А тепер пожинаємо плоди: спалах кору якраз і пов'язаний з тим, що багато дітей не вакцинувалися, або батьки купили довідки про щеплення. І має рацію лікар Комаровський, який каже, що можливий спалах дифтерії — це ще більша загроза, ніж кір. Я пам'ятаю 1990-ті роки, коли був спалах захворювання на дифтерію, і помирали люди старшого віку, зокрема, й лікарі, бо з тих чи інших причин не мали щеплень.

Тому заборона відвідування школи — це лише один із заходів, щоб захиститись від епідемії. Зараз ряд країн вживають більш жорстких дій щодо «відмовників», зокрема, Італія. Маємо теж піти на такі кроки. Але не силовим способом, а насамперед через роз'яснення, тому що виступів проти вакцинації дуже багато. Причому проводять їх аж ніяк не фахівці, та ще й лікарів беруться вчити. Маємо чітко усвідомити: не проводячи щеплення, знищимо націю.

Ігор ВАЩЕНЮК,
начальник управління
охорони здоров'я
Волинської
облдержадміністрації
(м. Луцьк):

— Ніякої додаткової заборони не потрібно, бо щодо щеплень давно існує пряма законодавча норма, яку треба виконувати, якщо хочемо жити в правовій державі. У статті 15 Закону України про захист населення від інфекційних хвороб сказано: «Дітям, які не отримали профілактичних щеплень згідно з календарем щеплень, відвідування дитячих закладів не дозволяється». А от що справді потрібно запровадити — так це штрафи за відмову від вакцинації. Бо самотужки медикам цієї проблеми не вирішити. Ми пробували не видавати відповідні довідки і стали після цього ворогами народу. Такими є плоди антивакцинальних кампаній у засобах масової інформації. У когось була реакція на щеплення — її показали на всю країну. А те, що нещеплені діти вмирають, виходить, нехай умирають?.. Зазвичай батьки нарікають на якість вакцин, але даремно. Сьогодні вони не викликають ніяких сумнівів. Це перевірені препарати, яких не треба боятися.

Світлана ІВАНКЕВИЧ,
багатодітна мати
(м. Берестечко):

— Ні. Вакцинація — це вибір кожної мами. Але якщо дитина не має щеплення від тєї чи іншої хвороби, то це не означає, що вона небезпечна для оточуючих і їй не можна відвідувати навчальний чи дошкільний заклади. Ми, наприклад, тільки зараз розпочали вакцинацію найменшої дитини, якій 2 роки і 2 місяці. Цими днями зробили щеплення від кору. До цього вона мала лише манту. За станом здоров'я самі лікарі відтермінували вакцинацію.

Зараз у соціальних мережах можна різного начитатися про наслідки щеплення. Я особисто не проти, і всі мої старші діти вакциновані. Інша справа, що в людей з'явилася недовіра до самої вакцини, зокрема індійського виробництва, яку пропонують проти дифтерії, правцю... Є відгуки, що вона дає побічний ефект. Навіть самі лікарі кажуть:

«Негативне ставлення в суспільстві до щеплень — наша спільна провина. ЗМІ багато писали про ускладнення, хоча вони завжди були. Однак у нас занадто великий розголос надавали поодиноким випадкам, і це спонукало батьків відмовитися від вакцинації.»

«Хочете безкоштовно — коліть нашу вакцину, а ні — то купуйте». А те «купуйте» коштує 4100 гривень. У мене, наприклад, таких грошей немає.

Людмила КОЛОДІЙ,
лікар-терапевт
із 35-річним стажем
(м. Луцьк):

— Моя думка щодо головної вакцинації всіх дітей залишається незмінно негативною. Я — проти масових щеплень, бо вважаю, що бездумне втручання в процес формування імунної системи людини несе серйозну загрозу. Читала багато статей авторитетних науковців, які переконують, що до питань імунізації треба підходити дуже зважено і відповідально. По-перше, чому вакцини для українців звозять з різних кінців світу? Сумніви батьків щодо їхньої якості не з'явилися на порожньому місці. По-друге, перш ніж робити щеплення дитині, на мою думку, необхідно подивитися її імунограму, переконатися, чи є антитіла до тєї чи іншої інфекції. Щоб дитина мала добрий імунітет, у неї повинен бути здоровий кишківник, потрібно її годувати безпечною і корисною їжею. У нас же росте квеле й хворе покоління. Ось що повинно хвилювати! Я проти того, щоб невакцинованим дітям збороняли відвідувати навчальні заклади. Стан здоров'я наших школярів просто загрозливий, у кожного — по декілька діагнозів. І змушувати всіх без розбору вакцинуватися — не вихід.

Оксана КОВАЛЕНКО,
головний редактор
ТВО телебачення філії
ПАТ «НСТУ» «Волинська
регіональна дирекція»
(м. Луцьк):

— Я не підтримала б. Завжди є виправдані винятки: діти з дуже слабким здоров'ям, яким протипоказані щеплення. То що — їм не вчитися? Загалом, я читала, що відсоток батьків, які відмовляються від щеплень, зростає через погану інформаційну кампанію в країні і після певних прецедентів на рівні державних органів. (Вакцинацію в очах суспільства, за інформацією «Бі Бі Сі», дискредитувала, зокре-

ма, спроба МОЗ восени 2013 року скасувати стандарт Good Monitoring Practice (GMP) та сертифікацію для вакцин. Стандарт GMP описує необхідні умови виробництва, транспортування і зберігання медичних препаратів. У тодішньому МОЗ такий крок пояснили дефіцитом вакцин і браком часу на їх сертифікацію. Це рішення спричинило резонанс у суспільстві, адже вакцина КПК є дуже чутливою до перепадів температур.) А далі уже рівень чуток. Тобто є з чим боротися!

Петро САГАНЮК,
володимир-волинський
міський голова
(м. Володимир-
Волинський):

— Можливо, я не підтримав би на сто відсотків таку категоричну позицію, але впевнений, що за подібні речі повинен хтось нести відповідальність. Бо за цим стоїть здоров'я життя наших дітей — майбутнього нації. У цивілізованому світі вакцинуються, бо добре розуміють загрозу епідемії. На мою думку, всім, причетним до проведення профілактичних щеплень, потрібно проводити більшу роз'яснювальну роботу серед населення. Батьки повинні знати, що це не чиясь вигадка, а строга необхідність. Разом із тим має бути впевненість, що щеплення зроблено правильно й безпечно.

Лариса ДУХНЕВИЧ,
заслужений лікар
України, головний лікар
Луцької міської клінічної
лікарні (м. Луцьк):

— Загалом питання поставлене правильно, але бентежить мене у ньому слово «категорично», тому що трапляються поодинокі випадки, коли дитину щеплювати не можна (наприклад, малюк дуже сильний алергік). Однак такі протипоказання за станом здоров'я бувають рідко. І одна нещеплена дитина не несе загрози іншим, а 50 відсотків нещеплених — це вже небезпека. Тому я би ставила питання просто про заборону відвідувати навчальні заклади нещепленими і підтримала б її. У відмові від вакцинації нічого доброго

немає. Рано чи пізно її наслідком може стати пандемія (епідемія, посилена відсутністю колективного імунітету. — Ред.). Звичайно, негативне ставлення в суспільстві до щеплень — наша спільна провина. ЗМІ багато писали про ускладнення, хоча вони завжди були. Однак у нас занадто великий розголос надавали поодиноким випадкам, і це спонукало батьків відмовитися від вакцинації. Написано багато коментарів проти щеплень. Це біда. На жаль, у нас усі розбираються у всьому. А треба, щоб були професіоналізм і відповідальність.

Віктор МАРТИНЮК,
директор ЗОШ І–ІІІ
ступенів № 23
(м. Луцьк):

— Як учитель і директор не можу підтримати такої заборони, тому що у нас є навчальні плани і програми, відповідно до яких школярі мають навчатися щодня і отримувати знання. А з точки зору медицини, оскільки проблема існує, то резон забороняти є: інфекційні хвороби передаються від хворих дітей до здорових, а це своєю чергою впливає на якість навчання. Тому вважаю, що рішення щодо заборони відвідувати школу невакцинованим — правильне, і тут батьки мають поставитися з розумінням. Сам маю двох дітей, яких вчасно вакцинував.

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ,
народний депутат
України (м. Луцьк):

— Я не прихильник категоричних заборон. Упевнена, що чим більше людей забороняють, тим більш вигладливою вона стає у пошуках обхідних шляхів. Водночас не можна забороняти те, що гарантовано законом (право на обов'язкову доступну середню освіту). Проблема в іншому: як зробити, щоб забезпечити здорових дітей, як вчасно провести щеплення, як закупити якісну вакцину і не вкрасти при цьому мільйон у держави? І ще низка супровідних питань, що стосуються компетенції Міністерства охорони здоров'я, яке, руйнуючи стару, вживу систему, на жаль, запропонувало нову, котра мало відповідає реальним потребам українського суспільства і нас, українців.

**Архимандрит
КОНСТАНТИН
(в миру — Іван
Марченко),
намісник Жидичинського
Свято-Миколаївського
монастиря УПЦ КП
(с. Жидичин
Ківерцівського району):**

— Як можна заборонити відвідувати дітям навчальні заклади? Тут, мені здається, потрібно з іншого боку підходити: медична галузь має показати, що вона надійна, потрібно переконати суспільство, що вакцини — якісні, і пояснювати необхідність щеплень, щоб не доводити ситуацію до катастрофи. А церква ставиться до вакцинації, як до будь-якого лікування: Господь дав здоров'я — потрібно його берегти.

**Валентина КАСАРДА,
депутат Волинської
обласної ради, директор
санаторію матері
і дитини «Пролісок»
(с. Грем'яче
Ківерцівського району):**

— Наші громадяни не винні, що у певний час в країні не було вакцин. Інакше хіба батьки виступили проти щеплень? Не спрацювала влада. І якщо тепер заборонити невакцинованим дітям відвідувати навчальні заклади, то доведеться закривати школи. До чого ми тоді дійдемо? Цю серйозну проблему потрібно вирішувати на державному рівні, а одним наскоком нічого не зробиємо. Від заборони більше вакцинованих дітей не стане.

**Ярослав СТЕЦЮК,
завідувач амбулаторії
загальної практики
сімейної медицини № 4
Здолбунівського району
Рівненської області
(м. Здолбунів):**

— Повністю підтримую таку заборону. У нас уже є великий прошарок дітей, які виростили без вакцинації, а це створює сприятливі умови для поширення кору та дифтерії. Поки що на сполох б'ють лише медики, бо добре розуміють небезпеку.

Прикро, але це не державна позиція.

Закінчення на с. 7

Закінчення. Початок на с. 6

На мою думку, потрібно проблему вирішувати на законодавчому рівні, як зроблено в цивілізованому світі: не маєш щеплень — сиди вдома.

Галина САЛІВОНЧИК,
директор ЗОШ I — II ст.
(с. Щитинська Воля
Ратнівського району):

— Категорично заборонити невакцинованим дітям відвідувати заняття адміністрація школи не може, бо так ми порушимо Закон про освіту. Однак зробити все можливе, щоб батьки подбали про своєчасне щеплення, треба. Маємо уберегти дітей від захворювань, але якщо батьки відмовляються робити щеплення, значить, мають на те підстави, і це вже недовіра до медицини. Гарантувати якість вакцини — справа медиків. Має бути співпраця: батьки — вчителі — медики. У нашому суспільстві є ще багато гострих питань, над якими працювати й працювати. Вакцинування до них якраз і належить.

Валентина САВЕНКО,
лікар-педіатр із 58-річним стажем
(м. Луцьк):

— Імунопрофілактика — справа дуже важлива, вакцинувати треба. Про неї знову заговорили чиновники, налякані поширенням інфекції, враховуючи тяжкі ускладнення, які дає, зокрема, кір. Раніше їх було менше, а зараз вони надзвичайно складні — сліпота, косоокість, важкі форми пневмонії... Але про них докладно не розказують, лише наводять статистику смертей.

Щеплення мають бути віддані на розсуд батьків, а вони повинні розуміти наслідки хвороб. Вся інформація про ускладнення сьогодні є в інтернеті. Чим старша людина — тим важче протікає хвороба. Зараз говорять про можливий спалах дифтерії. Врятувати від неї може тільки щеплення, хоча, звичайно, батьки мають знати, де і коли вакцина вироблена, як зберігалася.

Юрій КУЗЬМУК,
старший інспектор ювенальної
превенції сектору превенції
Ковельського відділу поліції
(м. Ковель):

— Не думаю, що закрити дорогу до школи невакцинованим дітям — вихід. На дому всіх не навчимо — це дискримінація. Просто держава повинна розуміти причини, через які батьки відмовляються від щеплень. А це, на мою думку, — страх, що вакцина буде поганою якості чи неналежно збережена і відповідно негативно вплине на здоров'я дитини. Батьки повинні бути впевнені: держава гарантує якість препаратів для щеплень. Відновлення такої довіри можна досягнути прозорістю, відкритістю, постійним роз'ясненням. На цьому і мають зосередитися відповідні структури.

Любомир ВАЛІХОВСЬКИЙ,
завідувач хірургічного відділення
Турійської районної лікарні,
заслужений лікар України
(смт Турійськ):

— Такий крок певною мірою виправданий, бо якщо не буде сформовано колективного імунітету, то ми повернемося до тих часів, коли діти масово помирили від дифтерії чи якихось інших інфекційних хвороб. З іншого боку, не можна карати всіх, хто не щеплений, бо є й об'єктивні причини, що не дали змоги це зробити — якісь серйозні захворювання чи перебої у постачанні вакцин. Педіатри повинні більше працювати з батьками. Не секрет, що у нас багато дітей вакцинованих тільки на папері, люди діставали фіктивні довідки, аби влаштувати дітей у садочки. То хіба можна заборонами поліпшити ситуацію? Необхідно пояснювати, що люди обдурюють самі себе. У моєї родині від щеплень ніхто й ніколи не відмовлявся.

Оксана ЛЕШЧИНСЬКА,
головний лікар Луцької міської
дитячої поліклініки (м. Луцьк):

— Однозначно підтримала б, адже інакше достукатися до свідомості наших людей неможливо. Для мене ця тема є дуже небезпечною. Україна за станом епід-благополуччя знаходиться на рівні відсталіх країн третього світу, у нас останні роками від багатьох інфекцій було щеплено менше половини дітей. Батьки не несуть жодної відповідальності за невинуватну відмову від вакцинації, за своє невігластво. У соціальних мережах розгортають антивакцинальні кампанії, звинувачують лікарів. А коли сталися спалахи кору, коли в Україні почали помирати хворі, вчорашні «відмовники» побігли до поліклінік. Тепер вони влаштовують скандали з приводу черг, і знову ж таки роблять крайніми медиків. Через ігнорування батьками імунопрофілактики можна очікувати й епідемії дифтерії. Тому родичі щепленням дітей резонно ставлять запитання: «Чому ми повинні піддавати ризику своїх синів і дочок у садочках і школах через безвідповідальність тих, хто відмовився від вакцинації?» І я розумію їхню обурення. Тому потрібні рішучі, жорсткі методи впливу на ситуацію.

Бліц провели Галина СВИТЛІКОВСЬКА, Катерина ЗУБЧУК, Лариса ЗАНЮК, Кость ГАРБАРЧУК, Сергій НАУМУК, Василь УЛІЦЬКИЙ, Тамара ТРОФИМЧУК, Мирослава КОЗЮПА, Олег КРИШТОФ, Алла ЛІСОВА. ■

■ Спеціальний репортаж

У таких палатах комфортно буде мамі й дитині.

Фото Костя ГАРБАРЧУКА.

Подивіться, скільки охочих перерізати символічну стрічку!

ЧОЛОВІКИ, СТАРАЙТЕСЯ! ЖІНКИ, НЕ ВІДМОВЛЯЙТЕСЯ!

Як у Ківерцях відкривали після ремонту акушерсько-гінекологічне відділення районного територіального медичного об'єднання

Народжувати у комфортних умовах, під наглядом та з допомогою кваліфікованих фахівців мріє кожна майбутня мама. Адже значною мірою від професіоналізму медиків та від того, як пройнуть пологи, залежить здоров'я немовляти та самої жінки. Цього тижня у Ківерцях відкрили другу частину відремонтованого акушерсько-гінекологічного відділення районної лікарні. На урочистостях збували голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик, народний депутат України Ірина Констанкевич, міський голова Володимир Жгутюк, керівники району Валерій Ткачук та Василь Хмільєвський, начальник управління охорони здоров'я облдержадміністрації Ігор Ващенко, депутати обласної, районної та міської рад, керівник ПП «Промбуд-5» Петро Семерей, настоятель Ківерцівського Свято-Покровського собору УПЦ КП Іван Семенов, священник Юрій Трокун

Кость ГАРБАРЧУК

Як зазначив генеральний директор комунального закладу «Ківерцівське районне територіальне медичне об'єднання» Михайло Слижук, після численних звернень до влади та багатьох років очікувань нарешті їх почули. У 2016-му з обласного бюджету на ремонт відділення було виділено 470 тисяч гривень, районна рада спрямувала 260 тисяч. Відремонтували першу частину. Коли побачили реальну підтримку влади, то з ентузіазмом продовжили роботу. У 2017-му отримали додаткове фінансування з обласного бюджету — 900 тисяч та з районного — 460 тисяч гривень. Завдяки економії на тендерних процедурах вдалося зробити якісний ремонт усього відділення.

— Але для того, щоб ми могли лікувати пацієнтів на сучасному рівні, впровадити нові технології, потрібна відповідна апаратура. За кошти субвенції з Державного бюджету — 640 тисяч гривень — закупили обладнання, — розповів Михайло Слижук. — Дуже добре, що на початку року здається такий прекрасний та необхідний для наших жителів об'єкт.

— Дуже важливо поєднувати зусилля всіх гілок влади — виконавчої, законодавчої, народних депутатів, місцевого самоврядування — для того, щоб зробити кращими умови для надання медичних послуг нашим волянам,

Подарунок медикам від будівельника Петра Семерей — ікона та побажання, щоб у цих стінах часто лунав крик новонароджених.

— зазначив голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик. — Ми спільно — велика сила, потужна держава, міцна громада, об'єднуємося, робимо все для того, аби кожен мешканець відчував цю турботу. Бажаю, щоб у вашому пологовому відділенні народжувалися здорові дітки. Цього року ми маємо завершити на Волині ще один великий об'єкт — обласний перинатальний центр, — поділилися планами губернатор.

« Те, як у Ківерцях фахово та ґрунтовно готуються до впровадження цієї реформи, свідчить, що тут турбуються про людей. »

— Відкриття оновленого пологового відділення — найкращий подарунок жінкам. Видно, як про них тут дбають, — сказала народний депутат України Ірина Констанкевич, яка приїхала на урочисту подію з подарунком — гістроскопом. — Адже мами будуть народжувати в таких прекрасних умовах. Хочу побажати, щоб кількість діток, які тут з'являться на світ у 2018 році, зростає вдвічі чи навіть утричі.

Далі народний обранець зазначила, що в Україні розпочалася одна з найскладніших та найрадикальніших реформ — медична. Вона зачепить усіх громадян. І те, як у Ківерцях фахово та ґрунтовно готуються до впровадження цієї реформи, свідчить, що тут турбуються про людей.

Депутат обласної ради В'ячеслав Рубльов привітав від імені Ігоря Палиці

медиків і пообіцяв, що не залишиться обділеним і персонал, для якого відремонтують кімнати відпочинку. Це одне із завдань представницької влади Волині вже найближчим часом. Голова Ківерцівської районної державної адміністрації Валерій Ткачук подарував медикам ікону «В пологах помічниця».

Цілоком закономірно, що імениницею себе почувала завідувач акушерсько-гінекологічного відділення, депутат обласної ради від «УКРОПу» Людмила Тимошук. Вона висловила вдячність усім, хто долучився до доброї справи, а особливо своєму колективу. Адже весь персонал працював у звичному робочому режимі та дружно допомагав завершувати ремонт.

— Дуже важливо, що саме в Різдвяні дні, коли народився Ісус Христос, відкривається наше оновлене пологове відділення. Якщо життя розпочинається в комфортних умовах, то і далі дитині буде краще. Особлива подяка працівникам підприємства «Промбуд-5» та їхньому керівникові Петрові Артемовичу Семерей. Щоби вчасно здати об'єкт, вони працювали навіть у вихідні, — зазначила Людмила Тимошук.

Після промов та побажань, серед яких були і такі: «Чоловіки, старайтеся, жінки, не відмовляйтеся!», почесні гості разом із господарями перерізали символічну стрічку, а священники освятили приміщення. Лише тоді всіх запросили оглянути оновлене відділення, в якому — затишні та світлі кімнати для породіль і немовлят, пологові зали та маніпуляційні, сучасні санвузли. Будівельники повністю відремонтували тут систему водопостачання, каналізація та електромережі. ■

■ Невідоме про відомих

Батьки Леоніда Кравчука: Єфимія Іванівна та Макар Олексійович.

Михайлівська церква села Великий Житин збудована у 1776 році. У ній вінчалися батьки у 1930-му, а в 1934 — хрестився майбутній перший глава незалежної України.

«У 1942 РОЦІ ЛЕОНІД КРАВЧУК ІЗ ТОВАРИШЕМ НАКОЛЯДУВАЛИ 40 КАРБОВАНЦІВ»

Таке повідомлення за часів німецької окупації опублікувала газета «Волинь». Це була перша згадка у пресі про майбутнього Президента України

Здається, про Леоніда Макаровича вже все переписано! Та чи насправді ми все знаємо про нього? Наприклад, дату хрещення, хрещених батьків, про вінчання батьків, родовід? Принаймні такої інформації не зустрічали, тому провели з онуком власне розслідування

На пленарному засіданні Верховної Ради України 5 грудня 1991 року Президент Леонід Кравчук складає присягу.

Петро КРАВЧУК, краєзнавець Андрій КРАВЧУК, учень 10 класу Рівненського обласного ліцею

ГОЛОВНИЙ ІДЕОЛОГ УКРАЇНИ НАРОДИВСЯ У ГЛИБОКОВІРУЮЧІЙ СІМ'Ї

За це дослідження ми взяли після того, як онук Андрій, учень Рівненського обласного ліцею, потішив другим місцем на обласній олімпіаді з історії. Тому, щоб закріпити його захоплення історією, запропонував дослідити родовід першого все-

народно обраного Президента України Леоніда Кравчука.

— Ого! — відразу почув його здивування й захоплення від несподіваної пропозиції. — А як це зробити, дідусю? Ми що, поїдемо в Київ до Леоніда Макаровича розпитувати про його рідних?

— Ні, Андрійку, все значно простіше, — заспокоїв я онука. — Адже він народився в передмісті Рівного, у селі Великий

Житин, тобто неподалік від твоєї квартири. Тож почнемо наше дослідження з Рівненського обласного архіву і спробуємо там знайти запис про народження Леоніда Кравчука.

Андрій уже й сам мріяв побувати в ньому, адже як майбутньому історичу без архіву?

Як правило, шукати відомості про далеких предків доводиться в метричних книгах.

Метрична книга — то церковний документ, ведення якого перебувало у віданні священнослужителів. Вона була розрахована на один рік і мала три розділи, в яких реєструвалися дані про народження (хрещення), церковний шлюб та померлих. У кінці книги зазвичай були підсумки про кількість народжених, вінчань та смертей у парафії.

Перед тим, як іти в архів, провели підготовчу роботу. Відомо, що Леонід Макарович народився 10 січня 1934 року в селі Великий Житин тепер Рівненської області. Тож з допомогою інтернету знаходимо, що в цьому селі є православна Михайлівська церква. А далі в «Зведеному каталозі метричних книг, що зберігаються в державних архівах України» відшукуємо опис метричних книг Михайлівської церкви, які збереглися в архіві. На жаль, їх зовсім небагато. Однак за 1934 рік (коли народився Леонід Кравчук) — метрична книга збереглася.

Нарешті в архіві (після майже годинного очікування в тісному читальному залі) принесли наше замовлення — метричні книги. З трепетом оглядаємо велику за розміром книгу в синій картонній обкладинці. Виявилось, що в ній докупи зшиті метричні книги за 1924–1934 роки, тобто за 11 літ. Відразу шукаємо книгу за 1934-й, щоб скоріше побачити запис про народження майбутнього Президента України, дізнатися дату його хрещення та імена хресних батьків. На жаль, наші сподівання виявилися марними, адже в книзі не було першого розділу, тобто... про народження. І не лише в метричній книзі за 1934 рік, але й у всіх одинадцяти! Тож, напевно, у такий спосіб за радянських часів прибрали відомості про хрещення в церкві головного атеїста Радянської України — завідувача ідеологічного відділу, потім секретаря, другого секретаря, а згодом — члена Політбюро ЦК КПУ Леоніда Кравчука?! Знищені вони чи перенесені в інший (ще й досі засекречений) фонд — не відомо. Принаймні відповіді від працівника архіву ми не отримали.

Згадуючи дитячі роки, перший Президент України Леонід Кравчук розповідав, що народився у віруючій селянській родині. «Батьки мої — як і дід Олексій — були людьми глибо-

«Мама дуже хворобливо сприймала те, що я атеїст. Вона завжди старалась посадити мене під образами і говорила: «Сядь, там тобі зручніше буде». Я бачив її маленьку хитрість і не суперечив. А коли я сів, вона раділа.»

ковіруючими. У хаті — дідові і потім у батьковій — завжди висіли ікони, лампади. Мене хрестили, у церкву, як підріс, завжди ходив і ходив із задоволенням. І я тоді вірив у те, у що вірили мої батьки, дід, односельці».

Ходив маленький Льоня і колядувати. Про це навіть є підтвердження у газеті «Волинь», що виходила під редакторством знаменитого Уласа Самчука. У номері за 15 січня 1942 року писалося: «Село Великий Житин біля Рівного в Різдвяні свята оживлялось українською колядкою. Діти, молодь і старші колядували на Український Червоний Хрест. Церковний хор Великого Житина заколядував 931 карбованець. Свідомі діти українського села М. Турченко і Л. Кравчук заколядували на Український Червоний Хрест 40 карбованців». До речі, то була перша згадка імені майбутнього Президента в пресі.

«Мама дуже хворобливо сприймала те, що я атеїст. Вона завжди старалась посадити мене під образами і говорила: «Сядь, там тобі зручніше буде». Я бачив її маленьку хитрість і не суперечив. А коли я сів, вона раділа. Вона намагалася зняти з мене, в її розумінні, вину за те, що я на своїй роботі відповідав за атеїстичну роботу».

Як пише Валентин Чемерис у книзі «Президент» (1994), з тими думками і помислами, з просвітленою душею, наче щойно він посидів у матері на покуті, Президент і говорив до своїх співплемінників: «Звертаюся до вас, громадяни України, і наших співвітчизників за кордоном з нагоди Святого Христового Воскресіння. Нехай цей світлодайний день наблизить нас одне до одного, з'єднає ширшою молитвою за оновлення нашої Вітчизни. Нехай високі слова: «Боже великий, єдиний, нам Україну храни» — увійдуть віднини в душу і серце кожної людини, озвуться добром, злагодою, любов'ю, стануть закликом до вільної праці в ім'я нашої незалежної Держави! Христос воскрес — Україна воскресла!»

Закінчення у наступному четверговому номері «Волині» 1 лютого

■ Наша святиня

Павло Дубінець і Сергій Чекун були приємно вражені, коли побачили за кордоном написи українською мовою, — нас там поважають.

У ЛИТВІ Я ТРИМАВ У РУКАХ НАЙСТАРІШУ КНИЖКУ ПОЛІССЯ — НОБЕЛЬСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

Закінчення. Початок на с. 24

Павло ДУБІНЕЦЬ,
настоятель храму Святої
великомучениці Параскеви,
село Морочне Зарічненського
району Рівненської області

Але повернувся до того зимового дня, коли архієпископ Рівненський Острозький Іриней у співслужінні з десятима священиками освячував відбудовану церкву. Люду Божого тоді набилося до храму так багато, що дехто й гадав: «Чи ж усі вони в нашому селі живуть?» Стояв і я тоді там, не співслужив з отцями, бо ще тільки-но виходив у лono спілкування із Богом. Молився, слухав церковний спів, споглядав за священним дійством і радів. Кинув оком на панікаділо, яке напередодні із чоловіками міцно закріплювали під стелою. Воно вигравало всіма барвами веселки. Аж раптом страшна думка кольнула в серце: «Зараз воно впаде!» Звідкіль вона в мене тоді з'явилася, до цього дня не можу зрозуміти. Але згодом, після цієї лихої думки, трапилось страшне. Панікаділо й справді, як підрізане ножем, зісковзнуло із затискачів і з кількадеметрової висоти упало на

аналогі із храмовою іконою на ньому. Пригадую очі тоді заплющив, і холодок пробіг спиною: «Звідкіль я це взяв, що воно повинне падати? Хто мені про це нашептав?…» Тепер, коли читаю в анотації до Євангелія застереження писаря-дядька, не хочу, але мушу прийняти: «Це теж був знак зверху, що першим довідаюсь про існування Нобельського Євангелія і вийду на його слід!» І після цього поставив перед собою мету: обов'язково поїхати до Вільнюса і доторкнутися до Книги життя, у молитві попрохати прощення за усіх предків-земляків, які не зберегли свою святиню, писану руками людськими для них, і, помолвившись перед Євангелієм, зняти вікове закляття над селом.

ВИРУШИЛИ ДО ПРИБАЛТИКИ НА СВЯТО МИКОЛАЯ

Надія і сподівання мої справдились зовсім неочікувано. Земляк із села Іванчиці Зарічненського району, а тепер житель Рівного Сергій Чекун, з яким до цього ми зовсім були не знайомі, кось за- телефонував:

— Отче, читаю в інтернеті ваші розповіді про Нобельське Євангеліє і задумався, а чи справді пишете про наш Нобель?

— Так, Сергію, у цьому помил-

ки не може бути. Іншого Нобеля не тільки на Поліссі, але й у світі не існує! — відповідаю.

— То, може, хочете поїхати у Вільнюс і оглянути цю книжку?

— Повірте, це моя найбільша мрія.

«**Хочеться вірити: застереження- закляття дядька- писаря вже не тяжітиме над долею нобельських людей і долею церкви.**»

А через день дзвонить і пропонує виїхати із дому 19 грудня, одразу після служби на свято Миколая. І вже коли у маршрутці прямуював із Морочного до Рівного, раптом зрозумів, що й у цьому є промисел Божий. Адже писалося Євангеліє, на зустріч із яким я їду, для Миколаївської церкви мого села. І саме святий Миколай, який у цей день подарунки діткам по домівках розносив, і нам подарував із Сергієм такий величний дарунок — вирушити під його покровом у подорож і узяти до рук цю святиню...

Переступаємо поріг бібліотеки Академії наук Литви, цього величного храму зібраних словесних творін людських, а на серці — легка тривога. Проходимо необхідні формальності, трішки блукаємо довгими коридорами книгосховища і врешті знаходимо потрібний кабінет. Зустрічають нас привітно, навіть я б сказав мило, із усмішками на обличчях. Заповнюємо формуляр... І я трішки замешкався, тому першим до рук Євангеліє отримує Сергій. Мій погляд падає і зупиняється на книжці, а серце калатає. Це ж і мої предки так у ті давні роки дивилися, мабуть, на цю святиню зі страхом і благоговінням. Це ж і вони схилили свої голови, коли на службі Божій читали уривки із нього. Це ж і їхні вуста припадали у поклоні і поцілунку до благовістя Божого! Що і я роблю, бережно беручи із рук товариша книгу. Хрещуся, цілую обкладинку, читаю про себе молитву, і лише тоді спокій і зосередженість оселяються в моїй душі. Сідаємо за стіл і бережно, сторінка за сторінкою, знайомимось зі своєю історією, що передалася нам через століття. Понад 150 років не торкалися руки людини, родом із Нобеля, до цієї унікальної книги. І тепер це дійство відбулося. Хочеться вірити: застереження- закляття дядька- писаря вже не тяжітиме над долею нобельських людей і долею церкви. Для цього я й їхав у Вільнюс як священник, як уродженець і нащадок цього прекрасного польського села. А ще як і аматор-науковець. Бо ж поглядом своїм прискіпльвив дивлявся, перегортаючи сторінки книжки, відшукував ті особливості рукопису книжного, що був притаманий тому далекому часу. Шукав знайомі слова із говірок нобельських, вчитувався по-новому в церковнослов'янський текст письма.

У ВІЛЬНЮСІ — УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ

А далі була довга розмова із панею Ерікою, теперішньою головною хранителькою Євангелія. До речі, пані Еріка по мамі українка, тому деякі слова у розмові в неї звучать українською. І взагалі Вільнюс нас вразив українським духом. Чого хоча б вартий український сквер, висаджений у середмісті древнього городища, одразу за пам'ятником нашому Кобзарю. Саме до Вільнюса маленьким був вивезений паном Ангелгардом Тарас Григорович, і з цього міста почалися його освітні й творчі шляхи. І ще зупинка автобуса, на якій ми з Сергієм

сходили дорогою із аеропорту до готелю, так і називалася — «Тарас Шевченко». Почуте оголошення із мегафона міського автобуса приємно торкнулося нашого слуху...

Дізнаємось від Еріки, що минулого року Нобельське Євангеліє побувало в руках реставраторів. Було повністю очищене від вікового бруду, підготовлене до якісного сканування для репринтного перевидання. Про що найбільше і мрію — 500-річний ювілей написання святині. Але для того, щоб якісно сканувати, за розцінками бібліотечних послуг вільнюської книгозбірні, потрібно майже 1000 євро. А ще ж на макетування, на друк та інші витрати, пов'язані з перевиданням. Хочеться вірити, що ці, не такі вже й великі, кошти чи зусиллями держави чи, може, небаждужих благодійників знайдуться і книжка врешті повернеться в Україну, на Полісся, у Нобельську церкву. А ще її перевидання дасть можливість дослідникам-філологам, літературознавцям більш ґрунтовно вивчити культурну та історичну цінність пам'ятки. Гадаю, це видання буде й цікавою культурною візитівкою краю. Воно прикрасить бібліотечну колекцію як знаних книгозбірень, так і приватних. Адже й на сьогодні допоки не відомо більш давньої за віком рукописної збереженої книжки родом із Полісся.

І врешті хочеться вірити, що із поверненням Євангелія на батьківщину розпочнеться історико-культурне відродження древнього Нобеля, яке, на мою думку, уже на часі. Тепер це невеличке село, загублене серед польських просторів на березі карівного озера. Але зі славною віковою історією, схожою на історію древньої Пересопниці. Відомо, що її відродження як історико-культурного центру Волині відбулося після ґрунтовного вивчення та популяризації Пересопницького Євангелія. Погляньмо крізь віки на нашу минувшину: в XVI столітті нам на Волині й Поліссі даровано дві святині, величні церковні книги — Пересопницьке Євангеліє на півдні Рівненщини, Нобельське Євангеліє на півночі. Немов із двох кінців світу до нас лине Боже благовістя. І чи не є у цьому своя закономірність, свій промисел Божий. Полісся і Волинь — край, багатющий своєю історією, своєю унікальністю, що відкриваються нам у час інформаційних технологій. Я переконаний, що у цьому селі є і не від нас, людей, залежне. До речі, з цим погоджуються й наші колеги, литовські зберігачі Євангелія. ■

■ Подорож у казку

Дякуємо за те, що на Волині побували в оселі... Санта-Клауса!

Незабутньою та сповненою приємних несподіванок стала для учнів та керівників Троянівського, Новорудського та Городоцького шкільних лісництв зустріч у його резиденції на території Воротнівського лісництва

Де кілька годин промайнули наче в казці, — і це без перебільшення! Вони були сповнені різноманітними конкурсами, іграми, пізнавальними екскурсіями, розмальовуванням імбирного печива, написанням листів із найсокровеннішими бажаннями, подарунками. Таку радість подарувала дітям адміністрація та профспілка ДП «Городоцьке лісове господарство». Тож цим людям хочеться щиро подякувати не лише за це свято, а за постійну співпрацю: численні конкурси, залучення підрастаючого покоління до лісничих заходів.

Окреме спасибі — началь-

«**Резиденція, конференц-зали, майстерні, пасіка, фруктовий сад — узагалі вся територія садиби Воротнівського лісництва зачаровує своєю красою!**»

нику Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства Олександрю Кватирку. Такої уваги до юнацтва з боку лісників, як за його керівництва, ми не пам'ятаємо. Саме з ініціативи Олександра Михайловича цього року запрацювала резиденція. Тепер діти та дорослі (і не лише в період новорічних

свят) мають змогу насолоджуватися неповторними краєвидами волинського лісу, де все облаштовано на високому європейському рівні: резиденція, конференц-зали, майстерні, пасіка, фруктовий сад — узагалі вся територія садиби Воротнівського лісництва зачаровує своєю красою! Там відчувається гармонія та любов у всьому,

У цій резиденції весело і дітям, і дорослим.

що зробили його працівники.

Тож бажаємо вам гараздів! Нехай кожен день приносить добро, родинну злагоду, мир та достаток на довгі роки...

Із повагою вчителі та вихованці Троянівського, Новорудського, Городоцького шкільних лісництв Маневського району. ■

Економіка

Генеральний директор ТОВ «Кроноспан УА» Наталія Покінська.

СЕРЕДНЯ ЗАРПЛАТА НА «КРОНОСПАН УА» — ПОНАД 12 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Завдяки чому колектив досягає успіху? Як у нинішніх умовах вдається зберегти команду професіоналів? Про це в інтерв'ю з генеральним директором підприємства Наталією Покінською

Алла ЛІСОВА

НОВА ЛІНІЯ — НОВІ РОБОЧІ МІСЦЯ

— Минулий рік, незважаючи на всі мінуси, пов'язані як з економічною, так і політичною ситуацією в Україні, в цілому для компанії був успішним, — **почала розмову пані Наталія.** — У першу чергу, завдяки активності наших клієнтів — меблевих фабрик, які після кризи 2014 року зуміли швидко оговтатися і адаптуватися до нових реалій. Вони почали оперативно розвивати експорт, що й допомогло втримати бізнес. Якщо меблева галузь працює, то й у нас є перспектива.

— **Чи тільки завдяки експорту в умовах галопуючої інфляції, знецінення гривні можна підтримувати статус успішного підприємства?**

— На сьогодні ми поставляємо майже 35 відсотків своєї продукції за межі України, переважно в Польщу, де активно розвивається меблеве виробництво. Але досить потужно йде вперед й вітчизняний ринок. Це помітно по новобудовах, особливо у великих містах. Громадяни купують квартири — з'являється потреба в нових меблях, ламінованій підлозі тощо. Та чи не найголовнішу роль відіграють такі фактори, як культура підприємства, активність і якість персоналу. Не можна змусити людей працювати, коли ти платиш їм мізерну зарплату, — вони повинні бачити свою причетність до розвитку підприємства.

— **Важко втримати вам свою команду? Адже багато керівників б'ють на сполох через відтік кадрів, що й стало предметом обговорення на одному з останніх засідань Волинського обласного об'єднання організацій роботодавців?**

— Навіть маючи пристойну заробітну плату, а в нас, наприклад, середній її розмір становить більше дванадцяти тисяч гривень, українці все одно виїжджають в інші країни. Це — закономірний природний процес. Що стосується «Кроноспан УА», то в нас нема гострого кадрово-

Новий ігровий майданчик — нововолинській дівторі.

« **Якщо вітчизняні меблеві фабрики будуть спроможні спожити нашу продукцію, то й не ставитимемо питання про збільшення поставок за кордон.** »

го голоду. Втримуємо людей не лише зарплатою, а й комфортним місцем роботи, чіткими правилами, які склалися давно, перспективою росту тощо.

— **Наскільки впевнено почуваетесь на закордонному ринку?**

— Тепер так. Там кожен виробник проходить етап тестування.

Коли тільки починали експортувати, зізнаюся, набили немало шишок, навіть маючи закордонного інвестора. Впевненіше заявляли про себе чотири роки тому, коли через суттєво послаблений вітчизняний ринок змушені були збільшувати свою присутність в інших країнах. Нам було легше адаптуватися до нових вимог, бо мали в кого повчитися — товари інших заводів «Кроноспану» досить поширені на тамтешніх

ринках. Стосовно конкурентів, то вони спонукають нас вдосконалюватися.

— **Наталіє Петрівно, знаю, що ви планували розширювати виробництво. Чи не відмовився інвестор від своїх намірів?**

— У 2017 році провели деяке переоснащення — лінію ламінування замінили на потужнішу, що дає змогу тепер наростити виробництво ламінованої ДСП, а отже — збільшити обсяги реалізації. Плануємо додатково прийняти 150–200 працівників. Якщо вітчизняні меблеві фабрики будуть спроможні спожити нашу продукцію, то й не ставитимемо питання про збільшення поставок за кордон.

Ключовими в інвестиції були 2005–2007 роки. Після невеличкого затишся тепер таки-

ми мають стати 2018-й та 2019-й. Незважаючи на не надто сприятливу ситуацію в Україні, інвестор налаштований збудувати ще одне підприємство в центрі країни на 300 нових робочих місць. Загальна вартість можливих інвестицій становитиме близько 300 мільйонів євро.

ІНВЕСТОР, ЯКИЙ НЕ БОЇТЬСЯ РИЗИКУВАТИ

— **Які труднощі й перешкоди доводиться долати?**

— Сьогодні ніхто не може гарантувати стабільність робочої сили в Україні. Через відсутність чіткої стратегії в розвитку лісової галузі ми позбавлені також упевненості в безперейному надходженні сировини. Інфраструктура — в занедбаному стані, особливо логістична складова. Немає якісної залізниці, не вистачає вагонів, локомотивів. Тому навіть маючи власну колію, відчуваємо постійну загрозу поставки своїх вагонів від станції Іваничі. Про автомобільні шляхи теж не доводиться багато пояснювати. За півроку витратили

5 млн євро на закупівлю транспорту, щоб забезпечити повноцінне життя підприємства. А в кінці минулого року потерпали від того, що важко було отримати дозволи на міжнародні перевезення між Польщею і Україною.

— **Ваш австрійський інвестор, виходить, не з лякливих?**

— Він насправді з таких, хто не боїться ризикувати. Коли думати лише про те, що краще — попереду, то ніколи не будеш успішним. Виграють ті, хто не відступає.

— **На вашу думку, що потрібно зробити в країні, аби полегшити життя інвесторам?**

— Повинні запроваджуватися інвестиційні контракти, які забезпечували б тим, хто хоче вкладати власні кошти в нашу економіку, певні гарантії на державному рівні. Мав би бути чіткий, зрозумілий і взаємовигідний для усіх сторін порядок ціноутворення на необхідну сировину. Кожен регіон повинен мати перелік об'єктів, які можна запропонувати потенційному інвестору. До слова, ми написали листи у різні області (і лише на два відсотки з усіх отримали відповіді), в яких виклали пропозиції щодо розгляду інвестиційних площадок для розвитку. Це так чекають інвестора? Чимало того, що мало би бути в руках держави, розпаювали. Не збережені цілісні майнові комплекси хоч би з мінімальною інфраструктурою.

— **Багато залежить і від місцевої влади, від позиції її керівників?**

— Саме так. Відведення землі під будівництво, підключення комунікацій, технічні умови, під'єднання до залізничної колії, налагодження співпраці з тими, хто поставляє сировину — це ті речі, які вирішуються на місцях.

— **Наталіє Петрівно, не один рік точаться розмови навколо екологічної безпеки, пов'язаної з діяльністю вашого підприємства. Чи можете заспокоїти нововолинців?**

— Насамперед скажу, що «Кроноспан УА» дотримується вимог, прописаних в законах України. Більше того, ми зобов'язалися адаптувати підприємство відповідно до норм світового законодавства у цій сфері. До завершення нового інвестиційного проекту на підприємстві будуть встановлені додаткові потужні фільтри.

— **Нещодавно ви отримали відзнаку від Федерації роботодавців України за кращу кадрову політику. Роблячи основну ставку на розвиток виробництва, ви разом із тим залишаєтеся соціально відповідальним підприємством, одним із напрямків якого є благодійність. Як вдається тримати баланс?**

— Це — нероздільні вектори діяльності ТзОВ «Кроноспан УА», де зараз трудиться 380 людей. Ми розробили стратегію на 5 років, ведемо власну цілеспрямовану політику.

У 2017-му обсяг благодійної допомоги становив майже 500 000 гривень. Як і раніше, основну увагу приділяли облаштуванню шкіл та садочків. Крім того, компанія у квітні минулого року у Нововолинську встановила ще один повноцінний дитячий майданчик.

Щороку Фонд «Кроноспан» проводить конкурс на отримання гранту на навчання в одному з найкращих коледжів США — Babson College. У 2017-му стипендіаткою стала випусниця середньої школи Кропивницького Анна Салтикова. Цьогоріч запроваджуємо програму стажування студентів вузів з можливістю працевлаштування у нас на підприємстві. ■

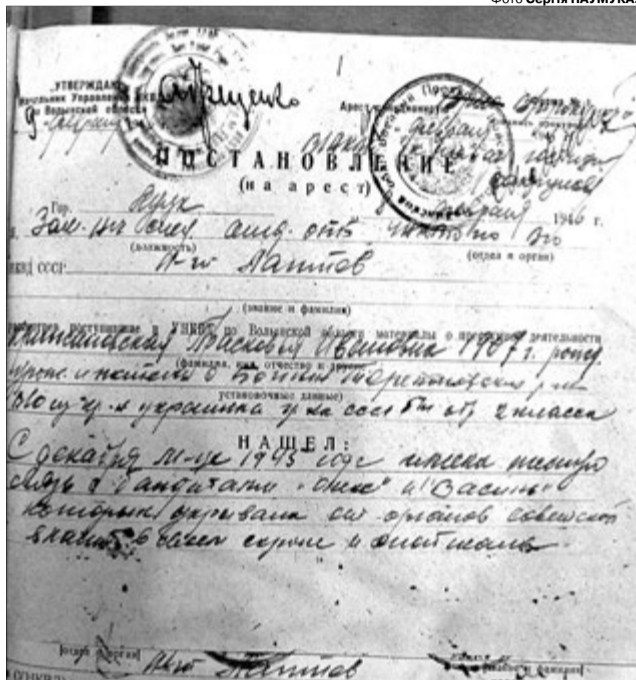
Наша історія

Фото istpravda.com.ua

Вояк не здався — пустив собі кулю...

Фото Сергія НАУМУКА.

Постанова на арешт Параски Крижанівської.

ЯК «БРАЛИ» СОТНИКА ПЕТРА ГУДЗОВАТОГО

Журналісту «Волині-нової» вдалося відшукати нові дані про загибель повстанського командира

Сергій НАУМУК

ПІДСТАВНИХ УПІВЦІВ РОЗПІЗНАЛИ ПО НОВІЙ ФОРМІ І БЛИСКУЧИХ ТРИЗУБАХ

— Друже командир, — схилився до сотника Василя повстанець Юсак і очима показав на загін, який спинився неподалік від кінної групи УПА під командування Федора Воробця-Верещака, — дивіться, які у них новенькі форми і тризуби почищені, аж блищать. Не так, як у нас.

— Молодець, друже, що помітив. Я і сам це бачу, — відказав Василь.

Невідомий загін викликав сумніви, тому повстанські кіннотники не рушали з місця. Саме це врятувало значну їх частину, вважає історик Ігор Марчук, який у своїй книжці «Сотник УПА Петро Гудзоватий «Очеретенко» наводить спогади Івана Паламарчука-Юсака.

Із трьох боків по упівцях ударили кулемети. Верещак був важко поранений, кулею зачепило і сотника Василя. Вони відступили. Пораненого Василя разом із Юсаком залишили в одній із хат Ботина.

29 січня 1946 року спецгрупа НКВД, яка складалася з повстанців-перевертнів, під прикриттям підрозділу 277-го стрілецького полку внутрішніх військ НКВД провела в Ботині операцію. Шукали пораненого сотника. Був блокований хутір із семи хат, в одній з яких знайшли схрон.

СПРАВА № 2259 ЗВИНУВАЧЕНОЇ ПАРАСКОВІЙ КРИЖАНІВСЬКОЇ

8 лютого 1946 року (затверджено начальником УНКВД наступного дня — 9 лютого) заступник начальника спецвідділу ОББ УНКВД по Волинській області лейтенант Лаптев виніс постанову про арешт жительки села

Ботин Теремнівського району Парасковії Крижанівської. Підставою було те, що з грудня 1945-го вона мала зв'язок із повстанцями (в енкаведистських документах вони звично названі бандитами) Олексою та Василем, яких перехувала від органів радянської влади та постачала їх продуктами. Оскільки, на думку органів, 39-річна незаміжня жінка могла втекти від слідства та суду, то за побіжною мірою їй обрали утримання під вартою, про що Крижанівській оголосили 12 лютого того ж року, а підслідна засвідчила це підписом.

Параска народилася в селі Ботин у 1907 році. Мала два класи освіти, проживала разом із 80-річною матір'ю і працювала у власному господарстві. Батько помер ще у 1937-му.

На допиті, який проводив той же Лаптев, жінка розповіла, що 4 лютого 1946 року її затримали у власному будинку за те, що у хліві був схрон. Там перехувува-

лися два повстанці: вже згаданий Василь, імені чи псевда іншого господаря не знала.

КРИЇВКА У ХЛІВІ

Як же виявився у неї схрон? Десь на початку грудня 1945-го до неї прийшов односельчанин Володимир Гаврилюк на псевдо Олекса, який на той час керував пунктом зв'язку УПА, разом із двома товаришами. Він і запропонував спорудити схрон у хліві. За словами Параски, спочатку вона відмовилася, а після погрозу змушена була дозволити. Протягом восьми днів Олекса та Білявий спорудили криївку, в якій тиждень переховувався Білявий.

Десь на початку січня 1946 року до Крижанівської прийшли п'ятеро кінних упівців. Вони залишили у схроні пораненого Василя і для його охорони ще одного повстанця, а самі поїхали. У пізнішому варіанті допиту заарештована «згадала» більше деталей: що це було приблизно 10–15 січня, що поранений був «руководителем банди», хоча цього вона знати не могла.

Василь з охоронцем перехувалися протягом двох тижнів. Крижанівська годувала повстанців чим мала, а якщо продуктів бракувало, то їх приносили Олекса.

(як ми знаємо, це був сотник Гудзоватий) здаватися не захотів і застрелився. Після цього енкаведисти винесли його тіло. Як розповіла старожилка села Ботин Євгенія Іванівна Парфенюк, вона пам'ятає цей момент. Вони тоді йшли зі школи і бачили, як доставили повстанців зі схрону. Причому жінка переконана, що обидва ще були живі. Нині на місці, де колись стояла хата Крижанівських, розташований господарський двір.

22 лютого вже був готовий обвинувальний висновок. 6 березня — судове засідання. Воно тривало (разом із нарадою суддів) лише 1 годину 10 хвилин. Парасці дали 10 років таборів, 5 років позбавлення прав та конфіскацію майна.

6 травня 1955 року старший уповноважений I спецвідділу УМВС Волинської області майор Журавльов переглянув справу Крижанівської і зробив висновок, що її вина доведена і немає підстав для зміни вироку. Відтак того ж року обласна комісія з перегляду справ осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, залишила вирок у силі. До закінчення терміну Парасковії Іванівні залишалося менш ніж півроку.

«Енкаведисти воліли не лізти на рожен, бо добре знали, чим пахне протистояння з українськими повстанцями. Тоді вони написали Крижанівській записку (грипис), аби передала її Василеві.»

Вранці 4 лютого 1946 року до хати Крижанівських ввалилося кілька енкаведистів і одразу запитали, де схрон. Парасковія спочатку віднікувалася, а після погрозу таки змушена була показати. «А тепер відкривай кришку!» — наказали жінці «доблесні» чекісти, які воліли не лізти на рожен, бо добре знали, чим пахне протистояння з українськими повстанцями. Тоді енкаведисти написали Крижанівській записку (грипис), аби передала її Василеві, що вона й зробила.

Через якийсь час із криївки вийшов один упівець, а інший

28 січня 1956 року Крижанівську звільнили з Дубравлага. Проте в рідне село вона вже не повернулася. За свідченнями старожилів села Ботин, Парасковія проживала десь у Казахстані, куди з часом запросила і свою сестру. У жовтні 1996-го Парасковію Крижанівську реабілітували.

Наразі залишається нез'ясованим, чому дати спецоперації і, відповідно, смерті сотника Петра Гудзоватого різняться майже на тиждень: в одних енкаведистських документах йдеться про 29 січня, у справі Крижанівської — 4 лютого. ■

Довідка «Волині-нової»:

Петро Гудзоватий (Очеретенко, Вояк, Василь, Василь Вечера) народився у селі Володимирці Жидачівського району Львівської області. Був шефом штабу військової округи «Пютюник» та з'єднання груп «44». Лицар Хреста бойової заслуги I класу. Загинув біля села Ботин Луцького району. Загальноприйнятою датою смерті вважають 29 січня 1946 року.

РЕКЛАМА

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ІЗРАЇЛІ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА

СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- ОПАЛУБНИК
- ЛИЦЮВАЛЬНИК-ПЛИТОЧНИК
- АРМАТУРНИК
- ШТУКАТУР

Для додаткової інформації, просимо звертатися:

Інформаційна лінія:

044 200-0-900; 067 4 529 900

www.dcz.gov.ua

www.goodwork.org.ua

АБО ДО НАЙБЛИЖЧОГО ЦЕНТРУ ЗАЙНЯТОСТІ

*Дані тарифікуються згідно тарифів Вашого мобільного оператора

в рамках міждержавної двосторонньої Угоди, укладеної між Кабінетом Міністрів України та Урядом Держави Ізраїль про тимчасове працевлаштування українських працівників в окремих галузях на ринку праці Держави Ізраїль від 07 червня 2016 року (ратифікована та набула чинності 16 листопада 2016 року).

- можливість заробляти від 45 000 грн/місяць!
- контракт – від 1 до 5 років!
- офіційно!
- ніяких посередників та жодних комісійних

Кому – війна, а кому...

Уродженець Луцька Дмитро Монатік (на фото), відомий нині російськомовний співак і танцівник, знявся у рекламі російської компанії зв'язку «Мегафон». Згідно з рішенням Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України, наші артисти, які виступають на території країни-агресора, можуть бути оштрафованими або притягненими до кримінальної відповідальності.

■ Футзал

Віталій Зеленчук уміє не тільки ловити, а й забивати.

ДВА ІЗ ШЕСТИ ГОЛІВ РІВНЯНАМ ЗАБИВ... ВОРОТАР

Господарі перед матчем, за припущенням Сергія Піддубного, наїлися сирого м'яса — проте путівка у чвертьфінал все одно дісталася нашим землякам

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Кубок України з футзалу. 1/8 фіналу, матч-відповідь. «Епіцентр К-Авангард» (Одеса) — МФК «Кардинал-Рівне» (Рівне) — 6:6 (0:1 — Роман Горпинич, 6 хв.; 0:2 — Павло Концеба, 8 хв.; 1:2 — Руслан Остапчук, 11 хв.; 1:3 — Артем Фаренюк, 13 хв.; 2:3 — Руслан Остапчук, 15 хв.; 3:3 — Руслан Остапчук, 17 хв.; 4:3 — Роман Сандул, 19 хв.; 4:4 — Артем Фаренюк, 20 хв.; 4:5 — Михайло Волянчук, 25 хв.; 5:5 — Віталій Зеленчук, 29 хв.; 5:6 — Артем Фаренюк, 31 хв.; 6:6 — Віталій Зеленчук, 35 хв.)

До Одеси рівняни їхали в добром гуморі. Адже перший — домашній — поєдинок 1/8 фіналу Кубка України виграли з комфортною розгромною перевагою 5:1.

Щоправда, вирушати в причорноморське місто

довелося лише з одним воротарем у складі — Миколою Дурбаном. Адже Юрій Свиначук досі хворіє.

Хай там як, матч-відповідь розпочався за сценарієм «кардиналів». Спочатку Роман Горпинич записав на свій рахунок дебютний гол у футболці нового клубу. А трохи згодом Павло Концеба подвоєє перевагу гостей!

дуть вперед, ніхто б не повірив! Проте це таки сталося — Остапчук із невеличким інтервалом оформлює дубль і хет-трик, після чого Роман Сандул робить рахунок 4:3. Звісно, таке могло статися лише за втрати сконцентрованості самими рівнянами, які вже, вочевидь, подумки були у чвертьфіналі. Добре, що Артемові Фаренюку вда-

« За сумою двох матчів — 11:7 — у чвертьфінал виходить МФК «Кардинал-Рівне!»

Щоправда, невдовзі господарі скорочують відставання — забиває Руслан Остапчук. Проте зазедве минає дві хвилини — і підопічні Сергія Піддубного знову ведуть у два м'ячі.

Якби в цей момент хтось сказав, що одесити ще до перерви тричі заб'ють і вий-

лося забити «у роздягальню» і зрівняти цифри на табло — 4:4!

У другому таймі «кардинали» двічі виходили вперед. Спочатку відзначився Михайло Волянчук (без голів якого нині не обходиться буквально в кожному матчі рівнян!), а згодом хет-трик

робить Артем Фаренюк. Щоправда, після обох цих голів господарі відповідали влучними пострілами... Віталія Зеленчука! Здавалося б, що у цьому такого? Та нічого... Окрім одного: Віталій Зеленчук — то голкіпер одеситів!!!

Тож глядачі побачили аж цілу дюжину голів, зокрема два хет-трики і «воротарський дубль»! Щоправда, ця голюва злива таки не дозволила командам визначити сильнішого в конкретному поєдинку — 6:6. Ну а за сумою двох матчів (11:7) у чвертьфінал, звісно, виходить МФК «Кардинал-Рівне»!

ЗА ВОРОТАМИ

Сергій ПІДДУБНИЙ, головний тренер МФК «Кардинал-Рівне»:

«Суперник здивував не своєю майстерністю, а бійцівськими якостями та самовіддачею. Я навіть підозрюю, що тренери їх сирим м'ясом годують! Бо бажання потішити своїх уболівальників одесити мали просто захмарне! Чого, відверто кажучи, іноді бракує нашим гравцям...»

Але результатом я задоволений — пройшли далі, не програли.

Звісно, могла б бути кращою гра воротаря. Але він виходить на матчі в буквальному розумінні «на уколах», тому претензій до нього бути не може. Адже інший наш голкіпер зараз взагалі хворий — тож виставляємо не здорового, а «здоровішого».

Усі результати матчів-відповідей 1/8 фіналу Кубка України з футзалу: «Енергія» — «Сокіл» — 9:0 (перший матч — 4:3); «АРПІ Запоріжжя» — «Manzana-2» — 3:3 (4:3); «Продексім» — «ХІТ» — 3:1 (3:4); «Титан» — «Ураган» — 1:4 (0:1); «RED» — «SKIDKA» — 2:1 (2:0); «Viva Cup» — «ІнБев/НПУ» — 4:6 (3:3); «Епіцентр К-Авангард» — МФК «Кардинал-Рівне» — 6:6 (1:5); «Альтернатива» — «Катеринославхліб» — 3:0 (1:3). ■

■ Футбол

Голкіпера «Динамо» побили одноклубники. На удачу!

25-річний воротар національної збірної України Максим Коваль (на фото) на правах оренди до кінця нинішнього сезону виступатиме за іспанський клуб «Депортиво»

Петро ПАС

Крім цього, згідно з угодою між клубами, ла-корунці матимуть першочергове право викупу контракту гравця. Зараз «Депортиво» переживає не найкращі часи: команда перебуває в зоні вильоту із Ла Ліги, адже посідає 18-те місце серед 20 колективів. Буквально днями була розгромлена мадридським «Реалом» — 1:7.

« Вся команда вишикувалася в два ряди, взяла в руки складені каремати і від душі приклалася по спині Максима. »

Цікаво, що на останньому тренуванні з «Динамо» одноклубники просто так не захотіли відпустити Максима. Вся команда вишикувалася в два ряди, взяла в руки складені каремати і від душі приклалася по спині Максима. Відео «побиття» виклала прес-служба «біло-синіх» на своєму каналі в Youtube. Його можна переглянути і на нашому сайті volyn.com.ua. ■

Фото із сайту http://dynamomania.com.

■ Волейбол

На лучанок чекають надсерйозні битви на двох фронтах

За вихід у фінал Кубка України змагатимуться з тернопольянками, за збереження другого місця — з южненками

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Луцька «Волинь-Університет-ОДЮСШ» здобула шість очок у домашніх матчах дев'ятого туру жіночої волейбольної Суперліги з «Северодончанкою» із Северодонецька. Проте, якщо перша зустріч завершилася впевненою перемогою господарок із рахунком 3:0, то в другій суперниці таки нав'язали волинянкам серйозну боротьбу, хоча й не зуміли повезти з Луцька бодай очко — 3:1.

Тим часом рівненська «Регіна-МЕГУ-ОШВСМ» на виїзді без особливих «варіантів» поступилася — двічі по 0:3 — тернопільській «Галичанці-ТНЕУ-ГАДЗ».

Таким чином лучанки продовжують посідати друге місце,

випереджаючи тернопольянок на два очка. Щоправда, найімовірніше між ними відбудеться «роківка» після поєдинків 10-го туру, які заплановано на 2–3 лютого. Адже «Волинь-Університет-ОДЮСШ» поїде у «гості» до непереможного «Хіміка». Тоді як «Галичанка-ТНЕУ-ГАДЗ» зустрічатиметься таки зі значно скромнішою «Северодончанкою». Хоча, звісно, ми не проти виявитися кепськими прогнозистами — і таки помилитися! Зрештою, скільки вже тим южненкам перемагати — давно час побувати й у «шкурі» «битих»!

Натомість рівнянки лишуються шостими, серйозно випереджаючи двох аутсайдерів, проте й відстаючи на шість очок від вінницького «Білозгара-Медуні-

верситету», який іде п'ятим.

У рамках 10-го туру «Регіна-МЕГУ-ОШВСМ» прийматиме запорізьку «Орбіту-ЗТМК-ЗНУ», яка посідає в турнірній таблиці четверту сходинку.

Також зауважимо, що більшість поєдинків 8-го туру буде зіграно аж наприкінці лютого

(саме тому в «Хіміка» і «Фаворита», які вже поміряться силами в рамках цього туру, на два зіграні матчі більше). Зокрема, тоді відбудеться й волинсько-рівненське дербі: «Регіна» прийматиме «Волинь».

Результати усіх матчів 9-го туру: «Білозгар-Медуніверситет» — «Хімік» — 0:3 (10:25, 18:25, 20:25); 0:3 (21:25, 13:25, 20:25); «Волинь-Університет-ОДЮСШ» — «Северодончанка» — 3:0 (25:22, 25:19, 25:18); 3:1 (30:28, 25:17, 22:25, 25:19); «Галичанка-ТНЕУ-ГАДЗ» — «Регіна-МЕГУ-ОШВСМ» — 3:0 (25:8, 25:19, 25:16); 3:0 (25:21, 25:14, 25:18); «Орбіта-ЗТМК-ЗНУ» — «Фаворит» — 3:0 (25:9, 25:8, 25:12); 3:0 (25:8, 25:5, 25:13).

Тим часом уже цієї суботи та неділі (27–28 січня) луцька «Волинь-Університет-ОДЮСШ» змагатиметься з тернопільською «Галичанкою-ТНЕУ-ГАДЗ» у півфіналі Кубка України. Гратимуть у Тернополі: в разі обміну перемогами — додатковий «золотий сет».

Нагадаємо, що іншу півфінальну пару склали «Хімік» та «Орбіта-ЗТМК-ЗНУ», які зіграють між собою у Запоріжжі. ■

« Звісно, ми не проти виявитися кепськими прогнозистами — і таки помилитися! »

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ													
	Команда	М	В	П	З-0	З-1	З-2	З-3	1-3	0-3	П	М	О
1	«Хімік»	18	18	0	16	0	2	0	0	0	54/4	1420/906	52
2	«Волинь-Університет-ОДЮСШ»	16	13	3	6	6	1	0	1	2	40/17	1350/1128	38
3	«Галичанка-ТНЕУ-ГАДЗ»	16	11	5	9	2	0	3	1	1	40/17	1306/1133	36
4	«Орбіта-ЗТМК-ЗНУ»	16	8	8	5	2	1	2	2	4	30/28	1258/1187	25
5	«Білозгар-Медуніверситет»	16	8	8	6	0	2	1	2	5	28/28	1186/1158	23
6	«Регіна-МЕГУ-ОШВСМ»	16	6	10	0	5	1	0	2	8	20/37	1180/1318	17
7	«Северодончанка»	16	1	15	1	0	0	1	5	9	10/45	1018/1317	4
8	«Фаворит»	18	1	17	1	0	0	0	2	15	5/51	800/1371	3

■ З роси і води!

ЗДОРОВ'Я ТОБІ, СТАРІЙШИНО СПОРТИВНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ ВОЛИНИ!

З якого року знаю Романа Олександровича Флішаровського? Задався пригадати – і не можу. Тринадцять із «клаптиком» років різниці між нами. Уявити важко... Нас так розкидало у життєвому досвіді. Він порадник і наставник – старійшина спортивної журналістики в області. Він радіє успіхам волинських спортсменів і не вірить у те, що невдачі до них прийшли надовго

Фото Володимира ЛУК'ЯНЧУКА

Віталій Кварцяний і Роман Флішаровський: більше за них на Волині про футбол не знає ніхто.

Юрій ЯЦЮК,
заслужений
журналіст України

Моему колезі Василю Черняку довелося на радіостанції «Промінь» коментувати історичний матч на луцькому стадіоні «Авангард» 1992-го. Тоді «Волинь» уперше приймала київське «Динамо». Навал у 20 тисяч прихильників футболу трибуни витримали, а Роман Олександрович із гордістю, стежачи за перебігом подій на полі, висловив сподівання на те, що колись «Волинь» здолає «сильно-білих». І як ми стрибали, коли лучани 2003-го таки перемогли у славу «Динамо» – 1:0! Гол Валерія Кривенцова ми запам'ятаємо назавжди. А як раділи двом перемогам команди в одному сезоні над «Шахтарем» із Донецька! Не передати емоцій, коли разом стежили в інтернеті за перемогами волейболісток клубу

«**Роман Флішаровський першим висловив сподівання на те, що колись «Волинь» здолає київське «Динамо».**»

«Континіум–Волинь–Університет» в Южному у фінальних матчах Кубка України... А купання в холодному Чорному морі у тому ж Южному!.. Коли 2015-го Оксана Гергель з Іванич стала чемпіонкою світу з вільної боротьби у Лас-Вегасі, він зателефонував уночі, щоби порадіти успіху.

Пригадати можна багато злетів і падінь спортивної Волині, про які ми писали за ці роки. Скільки їх позаду... Як хочеться, щоб у нас із Романом Олександровичем

— аксакалом спортивної журналістики області — їх було ще багато.

Бо, скажімо, не довелося ще Роману Олександровичу писати про абсолютну чемпіонку світу із маунтбайку, заслуженого майстра спорту України Яну Беломоїну... Але вірю, все ще у журналіста Флішаровського попереду.

Знаю, що хвороби мають здатність зникати під дією позитивних емоцій. Більше їх Тобі, друже, пораднику і наставнику! Із 70-річчям! ■

Відтепер читаємо нас по-новому:

ВІВТОРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕР —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета
на вихідні» (16 сторінок).

Якісно — українською!

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштово-відділенні України

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:
1 місяць — 11 гривень
3 місяці — 33 гривні
6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

Цікава — до кави!

Читайте у завтрашньому випуску «Цікавої газети на вихідні»:

► Чоловік без рук і ніг став мільйонером і... багатодітним батьком

► На знак протесту проти русифікації підпалив себе

► Чим такий страшний «Джавелін», що ним лякають москвитів

► На найдорожчій картині світу — Ісус без бороди

► Звідки беруться справжні жінки?

► Як вберегтися від гіпнозу зловмисників

► Крім цього, аж на 2 сторінках для справжніх пань — схема ви-

ЦІКАВА
Газета
на вихідні

шивки, котра допоможе прикрасити вашу кухню; поради, як вибрати у ці холодні дні справді тепле

взуття; а також слушні підказки про те, чому для прання речей треба додавати оцет і що допоможе позбутися запаху цибулі чи риби

► А ще для господинь — ціла шпальта смачних рецептів; для любителів розгадувати завдання — сторінка «Гарбуз із секретом» та кросворди; і для всіх, звісно, — медична сторінка, рубрика «Так ніхто не кохав», програма телепередач і гороскоп на наступний тиждень

ДОРОГІ ЧИТАЧІ, ЩОБ ЗУСТРІЧАТИСЯ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ, ЗВЕРНІТЬСЯ, БУДЬ ЛАСКА, ДО ВАШОЇ ЛИСТОНОШІ — І ВОНА ОФОРМИТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

РЕКЛАМА

ТзОВ «ТЕТРА-АГРО»
запустило нове виробництво комплексних мінеральних добрив в місті Червонограді Львівської області

ТЕТРА-АГРО
L.L.C.

НОВИНКА!
ТУКОСУМІШ В ОДНІЙ ГРАНУЛІ
«НІТРОАМОФОСКА-М» З МІКРОЕЛЕМЕНТАМИ
NPK 9:18:22 +S, Ca, Mg, Cu, Zn, Mn, Fe, Na

Адреса виробництва:
Львівська область,
м. Червоноград,
вул. Львівська, 71
e-mail: tetra-agro@ukr.net

(032) 494-79-89
(067) 313-77-17
(093) 134-94-06
(067) 555-10-09

www.tetra-agro.com.ua

Продукція внесена в Державний реєстр пестицидів та агрохімікатів, дозволених до використання в Україні

Ексклюзивним дистрибутором мінеральних добрив виробництва ТзОВ «Тетра-Агро» у Волинській області є компанія ТзОВ «Агроплантеко».

АДРЕСИ СКЛАДІВ-МАГАЗИНІВ:

м. Луцьк, вул. Ранкова, 26-а; тел.: (0332) 76-90-91, 0661147846
м. Луцьк, вул. Ковельська, 66; тел.: (0332) 77-43-17, 0953346448, 0679016885
м. Ковель, б-р Лесі Українки, 31; тел.: (0335) 25-06-13, 0953370399, 0679016886
смт Іваничі, вул. 8 Березня, 4; тел.: (0337) 22-17-73, 0953348125, 0679016894
м. Горохів, вул. Луцька, 3; тел.: (0337) 92-22-79, 0953348124, 0679016878
м. Нововолинськ, б-р Шевченка, 43; тел.: 0953346459, 0679016871.

■ Резонанс

НАРДЕПУ-МІЛЬЙОНЕРОВІ СПАЛИЛИ ДАЧУ

Дерев'яний будинок на 80 «квадратів», лазня, альтанка та пірс парламентаря від Рівненщини Юрія Вознюка згоріли ще 30 грудня. Проте пожежу ретельно приховували від громадськості. Бо майно належало обранцю неофіційно

Левко ЗАБРИДНИЙ

Побудував дачу пан Вознюк, нардеп від «Народного фронту», на березі красивої водойми поблизу села Корчин Костопільського району Рівненської області. Відпочивав там і з родиною, і з друзями—рибалками — витягував рибу чималих розмірів і хизувався нею у соціальних мережах.

Двір Юрія Вознюка був неподалік відпочинкових будиночків біля водойми, яку офіційно орендує ФОП Ірина Мельник. Проте подекують, що за територією більш як 20 гектарів стоїть Юрій Казарін — людина, яку називають «місцевим авторитетом».

Майно нардепа було огорожено парканом, проте не охоронялося. Палії, як розповідають у поліції, найімовірніше, добре знали про цей факт. Як і про те, що офіційно дача у Корчині — не у власності Юрія Вознюка. Ходять чутки, що будови взагалі не були зареєстровані, а за-

одно і не застраховані.

Поліція відкрила кримінальне провадження за ч. 2 ст. 194. Слідство ще триває.

До слова, Юрій Вознюк — один із найбагатших серед рівненських депутатів.

«Юрій Вознюк — один із найбагатших серед рівненських депутатів. До обрання в парламент у 2012 році він працював у будівельному бізнесі.»

До обрання в парламент у 2012 році він працював у будівельному бізнесі. В останній декларації вказував 126 тисяч доларів (понад 3 млн грн) готівки. Недавно він звів будинок у новому мікрорайоні Рівного, має кілька квартир та три авто. ■

«Ловись, рибко, велика-велика!» — такими фото з «дачі» хвастився в мережі Юрій Вознюк.

■ Новини

ГРОШІ ВІД ХОЛОДУ НЕ ЗАХИСТИЛИ...

Дві сестри замерзли у власному будинку у селі Старий Корець Корецького району на Рівненщині

Мирослава КОЗЮПА

Першими на сполох забили сусіди. Вони помітили, що 71-річна та 65-річна жінки давно не виходили на вулицю, на стук у двері ніхто не відгукувався. У зв'язку з цим сільський голова викликав поліцію, яка і виявила тіла пенсіонерок. За висновком експертів, смерть настала внаслідок переохолодження. У покійних залишилися далекі родичі. Жадківський сільський голова Ігор Якубець повідомив, що сестри мало переїмалися побутом і хату не опалювали.

— Сільська рада сприяла їм у всьому: зробили грубку, а вони її повалили, давали допомогу на опалення, а вони жebraли. Хоч гроші в них були. При померлих знайшли 2 тисячі доларів і майже 15 тисяч гривень. Ці кошти забрала поліція, все зафіксовано, — розповів очільник громади. ■

«ПОГОРІЛА», ФАЛЬСИФІКУЮЧИ ДОКУМЕНТИ

Жительку Маневицького району судитимуть за використання підроблених накладних на купівлю—продаж деревини

Наталія МУРАХЕВИЧ

Правоохоронці встановили, що спритна підприємниця упродовж грудня 2015 — січня 2016 року робила це двічі. Документи вона подавала до Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства для отримання сертифікатів про походження лісоматеріалів та виготовлених із них пиломатеріалів для здійснення експортних операцій. Жінку, яка щиро розкалася у скоєному та активно сприяла розкриттю злочину, обвинувають у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1, 3, 4 ст. 358 КК України, і невдовзі вона постане перед судом, який обере їй міру покарання. ■

РЕКЛАМА

Агровесна починається

РАЗОМ З МІЖНАРОДНИМИ ВИСТАВКАМИ

21-23 лютого 2018

Agro Animal Show
www.animal-show.kiev.ua

ЗЕРНОВІ ТЕХНОЛОГІЇ
www.grainexpo.com.ua

ФРУКТИ ОВОЧІ ЛОГІСТИКА
www.freshexpo.kiev.ua

500 провідних компаній, в тому числі 150 іноземних

28 000 кв. м виставкової площі

20 країн-учасниць

7 національних експозицій: Австрії, Великої Британії, Данії, Нідерландів, Німеччини, Франції та Чехії

2 колективні експозиції: Китаю та Туреччини

1 000 брендів

30 бізнес-івентів: конференції, круглі столи, семінари, презентації, майстер-класи

очікується 18 000 професійних відвідувачів

НОВА ЛОКАЦІЯ!

Генеральний організатор:
КІЇВСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
КОНТРАКТОВИЙ ЯРМАРОК
+38(044)490 64 69
e-mail: agro@kmya.kiev.ua

InterAgroUkraine

МІЖНАРОДНИЙ
ВИСТАВКОВИЙ ЦЕНТР
Україна, Київ,
Броварський проспект, 15
(метро Лівобережна)

ЗА ПІДТРИМКИ: МІНІСТЕРСТВА АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ

- Федерального міністерства продовольства та сільського господарства Німеччини
- Міністерства сільського господарства, природи та якості харчових продуктів Королівства Нідерланди
- Посольства Данії
- Відділу міжнародної торгівлі Посольства Великої Британії
- Палати економіки Австрії ADVANTAGE AUSTRIA
- Національного агентства з підтримки французької економіки Business France
- Чеського агентства з питань підтримки торгівлі Czech Trade
- Німецького сільськогосподарського товариства (DLG)
- ВГО «Українська аграрна конфедерація»
- Асоціації «Український клуб аграрного бізнесу»
- ВГО «Українська зернова асоціація»

САДЖАНЦІ
великоплідної малини

10 шт.=200 грн, 20 шт.=350 грн,
50 шт.=600 грн, 100 шт.=1000 грн

замовте
безкоштовний
каталог плодів та
ягідних рослин

www.titovchp.uaprom.net
099-374-58-10
063-461-88-32
067-481-19-43

НАСІННЯ
овочевих та квіткових культур

Відправлення поштою по всій Україні

titovchp.uaprom.net
(067) 481-19-43
(063) 461-88-32
(099) 604-33-22

МУЗЕЙ-СКАНСЕН
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ
СТОРОЖА-РОБІТНИКА.

Тел.: (0332) 709375, 0503788524.

ЛІКУВАННЯ БЕЗ ОПЕРАЦІЇ ГІПЕРПЛАЗІЇ І АДЕНОМ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ — МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Компанією розроблено обладнання для пацієнтів, яким навіть малотравматична операція небажана. Зменшується об'єм простати при накладенні 6 акустичних частот для розсмоктування, наприклад, від 70 см³ до 35 см³. Аденома теж значно зменшується. Також розсмоктується камені в нирках, сечовому і жовчному міхурах. Усе це можна зробити без відриву від звичного ритму життя, без скальпеля, крові. Проводиться одна базова процедура тривалістю до 3-х годин. Уже наступного дня нормалізується сечовипускання. Хворому призначається оригінальний натуропатичний комплекс без дорогих таблеток на 2-3 місяці. Протипоказання є наявність онкології.

Приєм уролога 200 грн
МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР HARVARD MEDICAL ЦЕНТР німецького ОБЛАДНАННЯ.
Тел. 063-643-3094.
ЛУЦЬК, ГОТЕЛЬ «СВІТЯЗЬ», вул. НАБЕРЕЖНА, 4
З ЛЮТОГО о 9.00.
Самолікування шкодить вашому здоров'ю.

Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 ВІД 26.03.2015.

■ «Гарбуз із секретом»

ПЕТРЕ ФАДЕЙОВИЧУ, ПРОБАЧТЕ ЗА «ПАНЧУКА»!

Ми змушені були вдатися до такого кроку, щоби скоротити відставання в рахунку в нашому інтелектуальному протистоянні із читачами. Трюк вдався! І ми знову маємо інтригу, адже після 9 турів «на табло» світиться: «Читачі» — «Газетярі» — 5:4!

Але про все по порядку. Тобто, ще раз повторимо каверзне для наших читачів Запитання №9:

Одразу скажемо, у нашому гарбузі сьогодні ми заховаємо фото. Світліну. Фотокарточку. На ній людина неймовірна. Порядна. Швидше всього, вам відомо. Бо в Україні знаменита. Але її прізвище пов'язане... навіть з Януковичем — через покарання за його «любов» до зимових шапок. Хоча і з Тарасом Григоровичем також. Тим, що Шевченко. Але не через його славнозвісну шапку. Перетиналися вони в просторі, хоч фізично і не зустрічалися. Бо від кореня його прізвища залежало майбутнє українського генія. А потім завдяки генію прозвучало й прізвище нашого сучасника. Хоча знову повертаємось до Віктора Януковича, бо це стосується криміналу, а прізвищем людини зі світліни мовою «фені» називають ватажка злочинної групи. І за ним як мінімум плаче стаття 307 Кримінального кодексу України. Хоча наш герой — неймовірно чутлива людина, тому вже просимо у нього пробачення за те, що прочитає про себе таке не дуже приємне порівняння.

Замість відповіді ми прочитуємо фрагмент листа Романа Новосада із села Ощів Горохівського району:

«Скажу чесно, над розгадкою непростого питання думав довго. А коли відгадав, то ще стільки ж дивувався: це ж так просто! Отож читаю: «прізвище цієї людини пов'язане із Шевченком та з... Януковичем». Речі не зовсім поєднані в реальному житті, адже одіозний легітимний «професор» навряд чи спромігся б згадати хоч одну цитату із творів українського генія.

Читаю далі: «з Шевченком зустрічалися, але не фізично». Хм, що це, магія якась? Та ні, не може бути. А все ж? У голову починають лізти фантастичні мрії. Уявляється дух українського Кобзаря, що промовляє устами сучасників. Хоча про такий випадок, що, за свідченнями очевидців, стався колись із каторжанами-українцями у Норильську, писав ніни покійний відомий журналіст «Волині-нової» Петро Боярчук. У публікації «Чому розсердився Тарас?» Петро Оксентійович переповів спогади Марії Остапчук,

Петро Панчук — Роману Новосаду: «Лобачівка крутіша за Нью-Йорк!»

яка в молодості разом із друзями намагалася викликати до себе дух Шевченка, і, за її словами, їм це вдалося. Ну, правда це чи ні, навряд чи хтось перевірить, адже самої Марії Остапчук та її подруг давно вже нема в живих, тільки легенда залишилася...

Далі по тексту: «Від кореня його прізвища залежало майбутнє українського генія». Тут я почав уже щось підозрювати. Біографія Шевченка добре відома навіть п'ятикласнику. Від чого могло залежати його майбутнє? Від дяка — та ні. Від друзів, що викупили з кріпацтва, — теж нічого не підходить. Від Енгельгардта? Від Ликери? Від віршів? Від хвороби? Відчуваю, що заплутався.

«Прізвищем людини зі світліни мовою «фені» називають ватажка злочинної групи». Чого тільки не доведеться дізнатися, щоб знайти відповідь. Аж три словники мови урків довелося прочитати, і в жодному із них — ні одної зачіпки. Щоправда, лексичний набір та ідіоми цієї мови вражають...

«За ним як мінімум плаче

стаття 307 ККУ...» Не обійшлося і без кодексу. Дослідив і триста сьому, й інші суміжні статті — нічого особливого. Лише покарання за «незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їхніх аналогів»...

Але водночас усюди пише, що це «людина порядна, добра, чутлива». Хто б це міг бути? Вирішую відштовхуватися від образу Кобзаря, це все ж краще, ніж від бандитів. Думаю, може, це хтось із Волині. У нас чимало людей, що ушляхляли Шевченка у своїх творах, піснях, виробках. Із моєї рідної Горохівщини аж троє людей удостоєні Національної премії імені Тараса Шевченка. Це відомий дисидент, політв'язень, публіцист, есеїст, родом із села Сільце, нині, на жаль, покійний Євген Олександрович Свєрстюк, український письменник та літературний критик, родом із Нового Зборишева Василь Дмитрович Слапчук, а третій... Прізвище «третього» і виявилось розгадкою запитання №9. Це народний

«Наступні, тобто нові, раунди наших інтелектуальних «батлів» тепер будуть лише на сторінках «Цікавої газети на вихідні» і не дублюватимуться у «Волині-нової»»

артист України, провідний актор столичного театру імені Івана Франка, уродженець Лобачівки, який у своєму селі організував театр, — Петро Фадейович Панчук. А чому і ні? Він грав Шевченка у театрі? Грав (за це, до речі, і був удостоєний Національної премії українського Кобзаря), значить, перетинався із генієм у просторі. Від чого залежало майбутнє Шевченка? Точно, від пана, адже пан його малим забрав у козачки, а згодом відправив до Вільна. А слово «пан» і є коренем прізвища Панчук! (Цитуємо с. 307 словника «Феня» Данцига Балдаса: «панчук» — очільник злочинної групи, котра займається збутом наркотиків. — Ред.)

Тим більше, що я особисто знайомий із цією Неймовірною Людиною! І як підтвердження — надсилаю в редакцію наше спільне фото із Петром Фадейовичем!»

Суперо, Романо! Тим паче, що лише 7 учасників дали правильну відповідь «Панчук». Тобто, у 9-му турі вікторія записується «Газетярям», і вони скорочують відставання до мінімуму — 4:5. І серед цієї сімки є трійка особливих щасливчиків. Згідно із нашим жеребкуванням, яке провів Ростислав Григорович Кушнірук, заслужений працівник культури України, засновник багаторічної керівник народної аматорської хорової капели «Посвіт» (який вони нам бомбезний «Щедрик» цьогогоріч у редакції защедрували!!!), по 100 гривень отримають: Тамара Оліферович із села Нова Вижва Старовижівського району і Катерина Мартинок (уже вдруге в нашому конкурсі — оце так щастить дівчині!!!) із Карасина Камінь-Каширського району.

А 150 гривень — за найкращу відповідь — звісно, дістануться

Роману Новосаду з Горохівщини (переможців просимо надіслати в редакцію копію першої і другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду).

Оскільки наша гра триває до 6 очок і вже було надруковано завдання туру № 10, який може стати вирішальним, ми, пропонуємо заключне запитання № 11, наголошуємо, що наступні, тобто нові, раунди наших інтелектуальних «батлів» тепер будуть лише на сторінках «Цікавої газети на вихідні» і не дублюватимуться у «Волині-нової». Але ви, дорогі наші читачі, ще маєте шанс звернутися до листоноші й оформити передплату на «Цікаву газету» із лютого місяця. Обіцяємо: не прогадаєте! І зустрічатиметеся з нами знову ТРИЧІ на тиждень!

Запитання № 11:

Він казав, що треба жити по-новому, знизити податки, зупинити інфляцію... Чи не нагадують вам когось ці слова? Але це не Петро Олексійович. Це птіця вищого польоту. І, звісно, не Віталій Кличко. Орел! І не співаючий ректор Михайло Поплавський... Але коли був юним орлом, як Михайло Михайлович, його теж обожнювали жінки. Спортсмен, не комсомолец, активіст, просто красень і супермодник. Ще з молодих років міг обирати собі красунь, тому й славився тим, що з ним стрибали у гречку. Вона теж здалася йому одразу. Але потім взяла в свої обертати і нікого до нього не допустила, навіть залучала до цього «темні сили». І коли тільки починалась кар'єра, і коли вона закінчилася. Про таку жінку мріє кожен чоловік. А приготовлені нею супи — хоч він міг замовити найдорожчі страви на планеті — допомагали йому одужати...

Щодо обіцянок жити по-новому, знизити податки, зупинити інфляцію... Слова свого він дотримувався. Навіть пішов далі — і розвалив існуючий у світі паритет. Що теж обіцяв своїм людям. До речі, коли йому повідомили, що він нарешті став головним у країні орлів, цю звістку зустрів у чому мати народила...

Чиє фото ми заховаємо у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 28 січня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Відро», «Три яблука»).

Увага: з одного номера можна відправити лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні у розіграші призівих 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну tsikava.gazeta@gmail.com найяскравіше опише, як шукав чи шукає правильну відповідь.

До зустрічі! ■

SUDOKU

Правила нескладні: заповнити порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Склад Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

1	8		7					
9	4			8	6			
	3							
	2		7			3		
		5	3		2	1		
		1		6			8	
							9	
			1	2			6	7
			7			4		2

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 23 січня

Відповіді — у наступному номері

2	7	5	3	9	4	8	1	6
8	3	9	2	1	6	4	5	7
6	1	4	8	5	7	2	9	3
9	2	6	7	3	8	1	4	5
1	4	8	6	2	5	3	7	9
7	5	3	9	4	1	6	2	8
3	8	1	4	7	9	5	6	2
4	9	2	5	6	3	7	8	1
5	6	7	1	8	2	9	3	4

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ОПУБЛІКОВАНИЙ 18 СІЧНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 2. Мана. 5. Коса. 6. Тире. 7. Сіно. 8. Кара. 10. Морж. 12. Каса. 13. Ліга. 15. Стаж. 17. Бунт. 19. Алур. 23. Нота. 24. Ікло. 25. Лама.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Роба. 2. Маса. 3. Атом. 4. Опар. 9. Риса. 11. Обіг. 12. Клуб. 14. Ажур. 15. Стан. 16. Жага. 18. Увал. 20. Юхта. 21. Гніт. 22. Брат.

;) Анекдоти

:)) :)) :))

П'яний запитує у бармена:

- А з чого складається цей коктейль?
- Сюди входять молоко, цукор і ром.
- І як поєднання на смак?
- Чудове! Цукор — це сила, молоко — енергія...

— А ром?

— А ром — це думка, куди силу й енергію застосувати.

:)) :)) :))

Вечір. Чоловік читає книгу, дружина — газету.

— Нічого собі! — вигукує вона. — Один мужик вдень познайомився з жінкою, до вечора вони побралися, а на ранок він її убив...

— Все логічно, — флегматично зауважує чоловік. — Ранок за вечір мудріший! ■

Вітаємо!

Сьогодні ювілейний день народження святкує мудрий керівник, люблячий чоловік, турботливий тато, терплячий дідусь та прадідусь, житель селища Мар'янівка Горохівського району
Анатолій Павлович ПРИТУЛЮК.

На килимі життя, немов чарівна м'ята, розквітла ювілейна дата.

Тобі сьогодні, рідний, — 70!
Із вдячністю ми тебе хочемо

Щоб століття ще прожити і вників усіх ще одружити.

вітати
За мудрість батьківських порад,
За вміння всім завжди допомагати.
За приклад чоловіка й сім'янина,
За умілі руки золоті
Ми посилаємо вдячні слова,
А Бог хай дарує многі літа.
Бадьорість і радість хай будуть завжди,

З любов'ю та повагою дружина Галина, дочки Жанна, Тетяна, зяті Микола, Анатолій, внуки Ігор, Юля, Влад, Наталя з чоловіком Романом, правнук Ілляша.

Цього чудового зимового дня 60-літній ювілей святкує житель села Шепель Луцького району

Анатолій Володимирович ЦИБУЛЬСЬКИЙ.

Дорогий імениннику, бажаємо міцного здоров'я, радості, миру, достатку, Божого благословення.

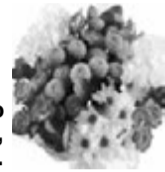
Татусю рідний, любий наш дідусю,
Ви в нас є — і милий нам цей світ.

Хай вам смуток не спаде на душу,
Ви живіть для нас ще сотню літ.

Життя не зміряти літами
І щастя, то важка наука.

Хай буде радість завжди з вами
По праву і по ліву руку.

З повагою мама, дружина, внуки Ірина, Максим, племінники з сім'ями, уся родина.

Завтра 70 років від дня народження зустрінє дорогий чоловік, батько, дідусь, прадідусь, житель села Піддубці Луцького району

Василь Степанович ГОРБАТЮК.

Бажаємо тобі не хворіти, Божого благословення, довгих років життя. Нехай будь-яка справа горить в твоїх руках.

Скільки років тобі, не питаєм,
Хай зозуля рахує в гаю.
Ми із тими літами вітаєм,
Що постукали в душу твою.
Те бажаєм, що щастям звать

люди,
Хай усмішка не сходить з лица,

Хай життя твоє піснею буде,
А цій пісні не буде кінця.
Хай над тобою небо голубіє,
Не знають в томи руки золоті,
Душа ніколи не старіє,
А серце не втрачає доброти.

З любов'ю дружина Марія, дочка Євгенія, внуки Микола, Тетяна, Сашко, Віталій, Ксенія, Марія, Олександр, правнуки Анастасія, Стас, Максим, Даниїл.

60-річний ювілей відзначив 24 січня дорогий чоловік, тато, дідусь, житель села Борисковичі Горохівського району
Олександр Федорович ЛІСОВИЙ.

Нехай кожен ваш день буде сповнений гарними новинами та вдалим справами, а домівка — родинним затишком і Божою благодаттю на довгі та щасливі роки.

Ваш ювілей — не тільки ваше свято,
Радіють рідні й друзі теж.
Хай Бог пошле ще років вам багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж.
Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом.

Не буде в томи лагідним рукам.
Нехай усе задумане здійсниться
І добре серце не підкориться рокам.

З великою повагою, вдячністю та любов'ю дружина, діти, внуки, вся велика родина.

28 січня золотий ювілей зустрінє дорога матуся, дочка, сестра, жителька села Городок Маневицького району

Світлана Вікторівна ВОВЧИК.

Ми вам бажаєм не мінятись,
Завжди такою залишатись.

І ще щоб довго, літ до ста,
Була душею молода.

Ще зичим жити у любові,
Купатись в радості й здоров'ї.
А також успіху, грошей
І щоб усе було о'кей.

А на закінчення бажаєм,
Щоб усе життя здавалось раєм.
І хай багато довгих літ
Вам дарує щедро світ.

З повагою та любов'ю батьки, сестри з сім'ями, синочок, дочка з сім'єю.

ДО УВАГИ ЧОЛОВІКІВ!!!!

Якщо вас турбують проблеми:
порушення потенції;
короткий статевий акт;
безпліддя; порушення реакції
на сексуальне збудження;
розмір статевого органа —
зверніть на це увагу зараз.

Мен Суппорт — це препарат, який допомагає вирішити ці проблеми.
Вартість Мен Суппорту — 86 гривень.
Звертайтеся за телефоном + 380660861710.

Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи від 09.02.2012 р. № 05.03.02-03/9055. БАД. Не є лікарським засобом. Перед використанням ознайомтеся з інструкцією та проконсультуйтеся з лікарем.

ПП БУРМАКА Н. П.

27 січня та 3 лютого

відбудеться індивідуальний прийом лікарями

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ ТА ЗАЙВОЇ ВАГИ**

лікування - анонімне

м. Луцьк, просп. Волі, 6 (Федерація профспілок), www.nadiya.com.ua,
тел. (0332) 75-11-75, 20-05-55, моб.: 095-808-20-53, 098-388-88-36, 063-241-25-51.

м. Рівне, тел. (0362) 43-57-58.

Центральний офіс: м. Черкаси, вул. Крупської, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28. Ліцензія Серія АВ № 539362

ПП «Армакул»

- виробництво холодильних камер
- будівництво холодильних складів
- будівельні роботи
- капітальний ремонт і реконструкція будівель.

093-477-06-01

<https://armacool.prom.ua>

Вручення призів триває!
**Найбільший приз 2018 року:
ПОЗАШЛЯХОВИК вартістю 235 000 гривень
ДОСІ НЕ ВРУЧЕНО!**

**2 суперпризи
ВЖЕ ВРУЧЕНО!**

**Саме Ви можете стати
власником нового
ПОЗАШЛЯХОВИКА**

Просто зараз перевірте, чи належить Вам
ВИГРАШНИЙ НОМЕР 118:

- Візьміть дві останні цифри року Вашого народження.
- Тепер додайте вік, якого Ви досягли (досягнете) у 2018 році.
- Якщо в результаті Ви отримали 118 — вітаємо!
Швидше телефонуйте!

КОД АКЦІЇ:
27135

Зателефонуйте й оберіть приз: ПОЗАШЛЯХОВИК або 235 000 гривень

0-800-50-55-41

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок — субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

* Акція проводиться з 08.12.2017 р. по 26.12.2018 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 26.12.2018 р. в м. Києві. Детальні умови акції та місце проведення розіграшу Ви знайдете за адресою: м. Луцьк, вул. Незалежності, 13. Дізнайтеся більше про акцію за телефоном 0-800-50-55-41. Відповідь на дані питання є реєстрацією участі в маркетинговій акції. Відповіддю на цю акцію, клієнт дає згоду на подальше використання компанії та партнерів його персональних даних, таку згоду можна відкликати будь-якої миті. Телефон для довідки: (044) 299-55-53 (вартість послуги згідно з тарифами Вашого оператора). © ТОВ «ГІПЕР ТОРГ», а/с № 84, м. Київ, 03300, 2018 р.

СУДОВІ ОГОЛОШЕННЯ

Маневицький районний суд Волинської обл. (адреса суду: 44600, Волинська обл., смт Маневичі, вул. Незалежності, 13) викликає відповідачів за позовом ПАТ «КБ «Приват-Банк» про стягнення заборгованості у судові засідання, які відбудуться: **31 січня 2018 р. о 12 год.**, Кушнір Вікторію Миколаївну (останнє відоме місце реєстрації: 44653, Волинська обл., Маневицький р-н, с. Куликовичі, вул. Шевченка, 28), справа № 164/2023/17, суддя Невар О. В., **5 лютого 2018 р. об 11 год.**, Аршуліка Богдана Анатолійовича (останнє відоме місце реєстрації: 44640, Волинська обл., Маневицький р-н, с. Кукли), справа № 164/2594/17, суддя Токарська І. С.

У разі неявки відповідачів у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута у їхній відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України.

З опублікуванням цього оголошення відповідачі у справі вважаються належним чином повідомленими про час, день та місце проведення судового засідання.

х х х

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Конякіна, 3 на **9 год. 50 хв. 30 січня 2018 року** у цивільній справі за позовом Крука Олександра Михайловича до Мацюка Ігоря Володимировича про усунення перешкод у користуванні та розпорядженні нерухомим майном шляхом визнання особи такою, що втратила право на користування житлом, викликається відповідач Мацюк Ігор Володимирович.

Відповідач має право подати свої заперечення проти позову, посилаючись на докази, якими вони обгрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.
(Головуючий — суддя Крупінська С. С.).

■ Неймовірна історія

ДЮЙМОВОЧКА КАТЯ ЗНАЙШЛА СВОЄ ВЕЛИКЕ КОХАННЯ

У дитинстві дівчина комплексувала через малий зріст, а подорослішала — навчилася себе любити такою, як є

Закінчення. Початок на с. 1

Євгенія СОМОВА

Дівчина народилася через рік після аварії на Чорнобильській атомній станції. Мала нормальний ріст — 51 сантиметр і чималу вагу — 4,5 кілограма. До трьох літ розвивалася, як усі діти, підтягувалася на кілька сантиметрів догори. Але згодом ріст уповільнився. Стривожена мама звернулася до медиків. Лікарі поставили діагноз «гіпофізарний нанізм». Виникає це захворювання через нестачу гормонів росту. Причиною може бути спадковість, але в сім'ї Каті низьких не було. І батьки, і брати із сестрою — середнього зросту. Тож припустили, винна все-таки радіація. Щоб трохи підросли, дівчинці потрібні були гормони росту. 1990-ті — непрості роки: зарплати не виплачувалися по кілька місяців, ліки — в дефіциті. Їх потрібно було діставати. Та й коштували необхідні Каті препарати недешево, майже всю мамину зарплату треба було віддати за ампулу. А гормони ж потрібно колоти регулярно. Правдами і неправдами батьки намагалися купувати рятівні медикаменти.

— Півтора року приймала їх, — каже Катя. — Але без особливих результатів. Тож припинила. Може, якби довше лікувалася, то ефект був би кращим. Але що про це тепер говорити. Треба жити з тим зростом, який маю.

Дівчина розповідає, що своєю особливістю ніколи не спекулювала. Навіть змалечку. Виконувала всю домашню роботу нарівні з братами і сестрою. Не сачкувала.

— Усі йдуть копати картоплю і Катя теж, — каже. — Не хотіла ніяких поблажок.

Зізнається, що в дитинстві комплексувала через свою мініатюрність. А тепер навіть знаходить у ній плюси. Мовляв, високих багато, а таких, як вона, ще треба пошукати. Зрештою, людину оцінюють не за зростом, а за розумом. А Катя

Маленька Катя займає велику і серйозну посаду в лісгоспі.

— велика розумниця. Закінчила Луцький національний технічний університет із відзнакою (а перед цим Кам'янець-Подільський планово-економічний технікум). Після вишу повернулася у лісгосп, на підприємство, яке стало рідним, бо ж працювала тут два роки після технікуму. Дівчина каже, що трудитися в лісовій галузі, певне, визначено їй долею. Адже вона із сім'ї лісників. У Камінь-Каширському лісгоспі працювала її мама, Лідія Панасівна. Усе життя віддав лісовій їй батько. Нині Катя Сашук — інженер електронного обліку деревини. У колективі її поважають, бо, як сказав її колега Юрій Махмет, вона відповідальний і знаючий спеціаліст.

— Катя життєрадісна, компанійська, трудолюбива і безвідмовна, — доповнює характеристику ще одна співробітниця Любов Ручка. — На неї завжди можна покластися, ніколи не підведе.

Словом, якихось проблем через зріст дівчина не має. Більше того, чоловіки, забачивши її, припиняють гнути матюки. Мініатюрна дівчина, очевидно, нагадує їхніх доньок, тож прикушують язички. Не виникає проблем і в побуті. Не дістає до якоїсь полицки у магазині, може звернутися до чоловіків. Охоче допоможуть такій милій дівчині. Правда, коли треба купити шампанське у магазині, доводиться пред'являти паспорт: не всі продавці вірять, що повнолітня.

ПЕРШЕ ВЗУТТЯ НА ПІДБОРАХ ПРИДБАЛА У 25 РОКІВ

Низькорослі дівчата, щоб дати собі кілька сантиметрів, носять туфлі на високих каблуках. Катерина ж була взута у чобітки на пласкій підшви. Помітивши мій погляд, пояснила:

— На роботі треба багато ходи-

« — Телевізійне шоу допомогло повірити в себе, — каже Катя. — Я стала відкритою, позбулася комплексів і головне — навчилася себе любити та поважати. »

ти, тож обираю зручне взуття. А загалом на високих каблуках люблю ходити. Маю кілька пар модельних туфельок на 11–14-сантиметрових підборах.

Із взуттям були проблеми. Має ніжку 32 розміру, тож купувати його доводилося у магазинах дитячих товарів. А коли підросла, захотілося модельних туфельок. А де взяти доросле взуття на таку мініатюрну ніжку? Виручив інтернет. За його допомогою познайомилася з майстром із Ужгорода Валерієм, переможцем всеукраїнського і міжнародних конкурсів молодих модельєрів. Він шиє нестандартне взуття. Роз'яснив, як правильно зняти мірку. Вислала її — і невдовзі отримала туфельки із 14-сантиметровими підборами. Зручні, красиві. Взула їх — і від радості півдня бігала по хаті.

— Послугами Валерія користуюся вже п'ять років, — розповідає Катя. — Його взуття дуже якісне, довго не зношується.

А ось одяг шие сама. З дитинства проявляла до цього інтерес. Спочатку були плаття для ляльок. Певні навички отримала у міжкільному комбінаті, а також із відеоуроків, які переглядала в інтернеті.

ШУКАЛА ЩАСТЯ В КИЄВІ, А ВОНО БУЛО ПОРЯД

Кожна дівчина мріє знайти свою половинку. Катя не виняток. Але тривалий час симпатична, ро-

зумна й успішна юнка не мала хлопця. Пояснювала це особливостями свого зросту. Тож вирішила знайти судженого з допомогою телепроєкту «Половинки», кастинг на який оголосив «Новий канал». Знала, що доведеться відкрити душу перед усією Україною, що будуть пересуди. Але вона не з тих, хто боїться. До участі в проєкті зголосилося три тисячі претенденток. Вибрали трьох, серед них і мініатюрну волинчанку. На проєкті Катя познайомилася з хлопцями з Криму та Одеси. Однак стосунки не склалися. Попри те вона не шкодує, що взяла участь у проєкті.

— Телевізійне шоу допомогло повірити в себе, — каже. — Я стала відкритою, позбулася комплексів і головне — навчилася себе любити та поважати.

Зізнається, що після проєкту стала ще й психологом. До неї почали звертатися дівчата, в яких не склалися стосунки з коханими. Катя розраджувала їх. Писали їй хлопці. Хотіли познайомитися. Відповідала, але серйозних стосунків не заводила. Може тому, що серцем відчувала: серед них нема того єдиного, котрого чекає. А невдовзі знайшла його за допомогою тих же соціальних мереж. Саша сам написав. Повідомив, що бачив її в місті, але не наважився підійти. Тим, певне, й заінтригував.

— Спочатку спілкувалися віртуально, а потім запропонував зустрітися, — переповідає історію знайомства Катерина. — Я погодилася. Він приїхав у Нуйно, де жила. Зустрілися на нейтральній території. А потім почав приїжджати додому, познайомився з батьками.

Два роки молоді люди жили у цивільному шлюбі, а недавно вирішили узаконити свої стосунки, щоб, як каже дівчина, заспокоїти рідних. 21 січня вони зареєстрували шлюб. Після весілля молоді подружжя переїхало у власну квартиру в Камінь-Каширському, до порядкування якої доклали чимало зусиль. Саша ж — майстер на всі руки, заробляє на житті ремонтом квартир. До речі, він значно вищий за Катю — на цілих півметра. На каблуках вона ледве сягає йому плеча. Але на це він не зважає. Для нього його половинка найкраща. Її зріст чоловік сприймає як перевагу — таку мініатюрну дружину можна й на руках носити.

Запитую у своєї співрозмовниці, що вона найбільше цінує у чоловікові.

— Доброту і щирість, — відповідає. — Це такі риси, які зараз важко знайти. ■

Цей День в історії

січня 25

Три дні народження весільного маршу

25 січня 1858 року музичний твір Мендельсона пролунав з нагоди одруження англійської принцеси Вікторії та кронпринца Пруссії Фрідріха, після чого став популярним як весільний

Тарас СТЕПАНЮК

Мелодія, без якої не обходиться жодна шлюбна церемонія, має аж три дні народження.

Її автор Якоб Людвік Фелікс Мендельсон-Бартольдї (його зазвичай називали просто Феліксом Мендельсоном) народився у 1809 році у сім'ї багатого банкіра і з дитинства захопився музикою. У домі Мендельсонів-Бартольдї бували відомі люди того часу (філософ Фрідріх Гегель, композитор Карл Целтер, поет Йоганн Гете, композитор Карл фон Вебер), і спілкування з ними мало вплив на талановитого хлопчика. Уже 9-літнім він виступив як піаніст, через рік дебютував як вокаліст, тоді ж почав писати перші власні музичні твори. У сімнадцять Фелікс написав увертюру «Сон літньої ночі».

Але вперше вона прозвучала лише через шістнадцять років, коли на замовлення короля Пруссії композитор створив мелодію до спектаклю «Сон літньої ночі» за п'єсою Вільяма Шекспіра і додав, зокрема, й «Весільний марш». 14 жовтня 1843 року відбулася прем'єра у німецькому місті Потсдамі. Під музику у виставі одружувалися віслук та зачарована королева Тітанія.

2 липня 1847-го марш Мендельсона вперше заграли на весіллі Тома Данієла та Дороти Кар'ю в англійському містечку Тівerton, і цю дату вважають другим днем народження мелодії. Автор не дожив до піку слави свого творіння, бо помер 4 листопада того ж року.

Лише через одинадцять літ марш здобув справжню популярність. 25 січня 1858 року він звучав на весіллі прусського кронпринца Фрідріха Вільгельма IV та англійської принцеси Вікторії Адельгейд. Саме наречена вибрала цю урочисту і зворушливу музику, аби вона лунала,

« Королівський шлюб тривав 30 років, у пари народилося четверо синів та стільки ж дочок. »

коли молодята виходитимуть із церкви. Їй тоді було лише 14, нареченому — 24. З тих пір бравурний та радісний марш Мендельсона утвердився як весільний. Той королівський шлюб тривав 30 років, у пари народилося четверо синів та стільки ж дочок.

До речі, одруження самого композитора має містичний відтінок. Подорожуючи, у Ватикані він «закохався» у картину Ніколи Пуссена «Свята Сесілія» (на фото). На ній була зображена покровителька музики біля клавикорда. Фелікс вирішив, що колись зустріне таку саму Сесілію, яка й буде його дружиною. Так і

сталося. У Франкфурті-на-Майні він познайомився з дівчиною, яка була схожа на образ із картини Пуссена і яку на французький манір звали Сесіль. З нею й одружився Фелікс. Проте на їхньому весіллі марш Мендельсона не звучав. ■

■ Наша святиня

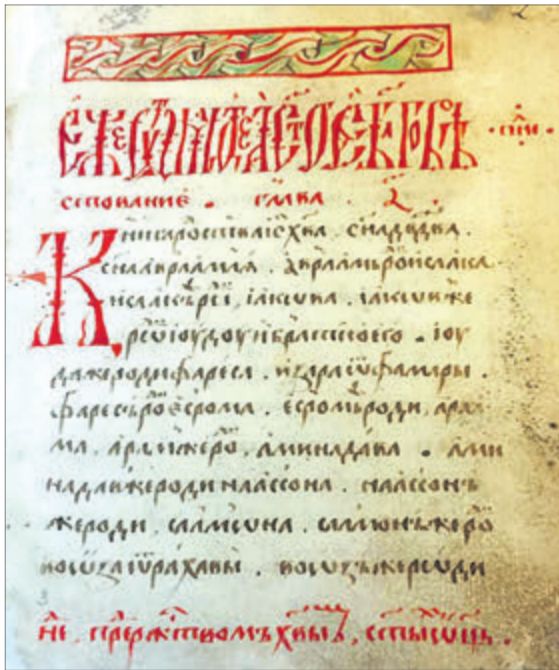
Павлу Дубінцю та Сергієві Чекуну пощастило побачити нещодавно відреставрований раритет.

У ЛИТВІ Я ТРИМАВ У РУКАХ НАЙСТАРІШУ КНИЖКУ ПОЛІССЯ – НОБЕЛЬСЬКЕ ЄВАНГЕЛІЄ

Древнє поліське село Нобель, що у Зарічненському районі Рівненщини, потроху відкриває сучасникам свої таємниці. Кожен раз, вертаючись до батьківських порогів на хутір поблизу села, виходжу на порослий сосиною берег помилуватися водяною гладдю озера, і в уяві знову зринають відомі і невідомі події із життя Нобеля, що своїми хатами на півострові врізається в озеро, ділячи його навпіл. І завершується цей клин суші верхівкою церкви із білосніжними стінами, що проглядаються крізь вікові осокори, колись посаджені місцевими мешканцями на церковній горі

Павло ДУБІНЕЦЬ,
настоятель храму Святої великомучениці Параскеви,
село Морочне Зарічненського району Рівненської області

Текст, написаний дяком Авраамом.

ДРЕВНІЙ РУКОПИС ПОЛІССЯ ПОВЕРНУВСЯ ДО СУЧАСНИКІВ ІЗ НЕБУТТЯ

Власне, це узвишся, що його і зовуть у селі церковною горою, і є той давній острівець, на якому колись стояли хороми вельмож, а поряд — церкви. Бо, як пишуть літописи, було їх у тому давньому Нобелі аж п'ять: Воскресенська, Пречистенська, Петро-Павлівська, Преображенська й Миколаївська. Тепер тільки одна залишилась — Преображенська, навіть місць, де стояли усі інші, ніхто із старожилів не пам'ятає. Особливу цікавість викликає Миколаївська церква. І не тому, що в містечку над озером була поставлена і названа на честь охоронця тих, хто плаває по воді, — святого Миколи Чудотворця (як же тут без нього, коли правити човном і орудувати веслом у цьому селі діти вчаться разом із тим, як роблять перші кроки). І не тому, що в середині XVI століття була перенесена у сусіднє село Храпин. А тому, що для цього храму в 1520 році було написано Четвероевангеліє.

Ще на зорі свого захоплення краєзнавством у монографіях дослідників історії церкви читав, що є таке Євангеліє. Не йняв тоді віри, що матиму можливість ближче з ним ознайомитись, захоплюсь його вивченням і врешті доторкнуся вустами й руками до се-

редньовічного рукописного Благовістя. Достеменно пам'ятаю той телефонний дзвінок від колеги-краєзнавця Валентини Тумаш із сусіднього села Мутвиці:

— Батюшко, а чи знаєте ви про існування Нобельського Євангелія? Я щойно знайшла відомості про нього у дослідженнях Петра Гльдебранда та Флавіана Добрянського...

Знаходжу в інтернеті електронну адресу бібліотеки Академії наук Республіки Литви у Вільносі і відважуюся написати лист: «Чи й справді у вас зберігається таке Євангеліє?» Одне-єдине запитання поставив і не був упевнений, що отримаю на нього відповідь. А вона прийшла менш ніж за добу. Еріка Кулішене, завідувач відділу рукописів та стародруків, мило і привітно відповіла відразу. Після цього і зав'язалась наша із нею переписка — так таємниця Євангелія потроху почала відкриватися. А далі були перші публікації, фото і навіть стаття у Вікіпедії. Найстаріша на цей час рукописна книжка Полісся повернулася до наших сучасників із небуття. Мабуть, так Богом велено було.

ПАНИКАДИЛО ВПАЛО ПІД ЧАС ОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ — ЗБУЛОСЯ ПРОКЛЯТТЯ ДЯЧКА АВРААМА?

І все ж мене, людину, дитинство якої пройшло і на тій церковній горі, поряд із посивілими, закіптюженими

після пожежі, стінами спаленої церкви, не покидав неспокій. Особливо, як згадував день освячення відбудованої на попелищі святині взимку 1993 року. Зовсім скоро, 13 лютого, Нобель буде святкувати чверть століття відродження храму в новітню добу. Тричі за свою історію єдина тепер церква протягом століття згорала дотла. І її люди відбудовували. Вперше вона запалала від удару блискавки через 10 літ після того, як Євангеліє у 1865 році учасники археографічної експедиції забрали із Нобеля. Вдруге — в 1915-му, у Першу світову війну, від влучення артилерійського снаряда. А втретє — наприкінці 1970-х років, коли вночі вона загорілась від підпалу святотатця. Чи були у цьому законності, чи просто збіг обставин, важко сказати. А може, це справджувалось застереження, схоже на прокляття, написане власноруч дяком Авраамом у тому Євангелії: «А що, як хто візьме це Євангеліє із церкви містечка Нобеля, то буде проклятий у віці цьому і віці майбутньому...» Може, тому й храм горів, а так і застереження збувалося?.. Хоча ми й не знаємо долі тих, хто вивіз святиню із Нобеля та їхніх нащадків і, напевно, вже ніколи не дізнаємось. Та існує твердження, що за гріхи, особливо тяжкі перед Богом і церквою, несуть покуту й продовжувачі людського роду.

«Може, це справджувалось застереження, схоже на прокляття, написане власноруч дяком Авраамом у тому Євангелії: «А що, як хто візьме це Євангеліє із церкви містечка Нобеля, то буде проклятий у віці цьому і віці майбутньому...»

■ Зимова казка-2018

ЛІРИЧНІ Й ПАТРІОТИЧНІ: А ВИ ВЖЕ ЗЛІПИЛИ СНІГОВУ БАБУ?

Тільки-но на Волині налетіло білих мух, як любителі активного відпочинку на свіжому повітрі взялися втілювати свої креативні ідеї у витворах зі снігу. І, виявляється, вони виходять далеко за межі класичних сніговиків, бо, крім нової форми, мають ще й змістовну задумку

«Темніло... І вийшла, напевне, Муза...» — сказав про свою витончену снігову красуню лучанин Микола Більшевич. Ще б пак — замислена пані справді надихає на роздуми.

Цього снігового бандерівця зробили в урочищі «Вовчак», що на межі Турійського та Володимир-Волинського районів. «Ворог тремтить», — підписали світлину в спільноті у «Фейсбуці».

А ми нагадуємо, що на сторінках «Волині-нової» триває «Хіт-парад сніговиків-2018». Чекаємо ваших світлин за адресою: **43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13, газета «Волинь-нова»** або на електронну скриньку volyn.nova@gmail.com.

РЕКЛАМА

...завоювати, керуватись, близько техніку, логічною, навчання, для розвитку бізнесу

КРЕДИТ

ВІД 10 000 ДО 800 000 грн

м. Луцьк
099-722-34-71 098-501-85-78

Детальні інформації на спеціальному сайті. Не є банківським оголошенням. Від 12/2017 року.